POSTAL REGD.NO.PRAKASAM/16/2024-2026
REGD.NO. 37926/83
ESTABLISHED : 1983
డిసెంబర్ 2025
వెల – ₹ 10.00

సాయిబాబా

ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక మాసపత్రిక
సంపుటి: 43 సంచిక: 08

శ్రీ దత్త జయంతి

(04.12.2025)

ఈ నెల పండుగలు

డిసెంబరు 01 - శ్రీ మాణిక్య ప్రభు ఆరాధన (మార్గశిర శుద్ధ ఏకాదశి)
డిసెంబరు 04 - శ్రీ దత్త జయంతి
డిసెంబరు 25 - క్రిస్టమస్

"సృష్టి అంతటా వున్నది అనుభవం కాకపోవడానికిగాని, దానిని గుర్తుపట్టకుండా పోవడానికిగాని - ఈ 'జగత్తు వేరు, నేను వేరు' అనే ఒక్క పొర చాలు. అందుకని ఆ పొరను తొలగించి, ఆ సన్నిధిలో వుండకపోయినా ఆ స్థితికి తీసుకుపోయేందుకు దోహదపడేది చరిత్ర పఠన మాత్రమే. అందుకని పారాయణ అంత గొప్పది. అందుకని గ్రంథ పారాయణ అనే సాంప్రదాయం వచ్చింది."

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ

క్రీస్తు చెప్పిన దేవరాజ్యము లభించేదెవరికి?

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ

మనస్సుకీ, ప్రాణ చలనానికీ అవినాభావ సంబంధం వున్నందువల్ల ఆ భావాన్ని నిలుపుకున్నప్పుడు కూడా క్రమంగా మనోవృత్తులణగి "అంతటా ఒకే శక్తి, చైతన్యం నిండివున్నాయి" అనే రూపాన్ని సాధకుడి చైతన్యం ధరిస్తుంది. దీనినే 'బ్రహ్మ తదాకార వృత్తి' అంటారు.

ఈ వృత్తి స్థిరపడినపుడు తాను శరీరానికి పరిమితమైన చైతన్యమేననే భావం తొలగిపోతుంది. ఈ భావం తొలగిపోయిన తర్వాత బ్రహ్మ తదాకార వృత్తి నిలుపుకోవలసిన ఆవశ్యకత తొలగిపోతుంది. అదే జీవన్ముక్తి. దానినే ఏసుక్రీస్తు భూమి పైన సాధించబడే భగవంతుని సామ్రాజ్యంగా 'Kingdom of Heaven on earth' చెప్పారు. ఇది ప్రతివానికి కూడా అందుబాటులోనే ఉన్నదని 'The Kingdom of Heaven is at hand' కూడా చెప్పారు. అంతటి ఉత్తమస్థితి అందుబాటులో ఉండి కూడా తెలియక అజ్ఞానపూరితాలైన వికారాల లంపటంలో తాను చిక్కుకొని వున్నాడని గుర్తించినవాడు తన అజ్ఞానానికి సంతాపం చెందకపోడు. ఆ సంతాపాన్నే 'Repentance' అంటారు క్రైస్తవులు.

అటువంటి అజ్ఞానాన్ని దాటిన సిద్ధపురుషుడి వైభవం ఎంతటిదిగా వుంటుందో ఏసు ప్రభువు, శిరిడీ సాయిబాబా వంటి మహాత్ములను చూచిన వారందరికీ వారి వారి మనః పరిపాకానుసారం ఆ పరితాప తీవ్రతాభేదంతో కలుగుతుంది.

ఆ పరితాపంతో దుఃఖించేవాడు ముక్తిని పొందేవరకూ తన యత్నాన్ని మానలేడు. దీనినే ఏసుక్రీస్తు "Blessed are they that mourn; for they shall be comforted", 'శోకార్తులు ధన్యులు. వారు ఓదార్చబడుదురు' అని చెప్పారు. అటువంటి పరితాపాన్ని పొందినవారు మొదట తమ దుస్థితిని చూచుకొని దైన్యాన్ని పొందుతారు. ఆ దైన్యం యొక్క తీవ్రతే యీ పరితాపంగా పరిణమిస్తుంది. అందుకే ఏసుక్రీస్తు Blessed are the poor in spirit for theirs is the kingdom of heaven, 'అత్మ విషయంలో దైన్యాన్ని పొందినవారు ధన్యులు! దేవరాజ్యము వారిది' అని చెప్పారు.

అటువంటి వారికి సాధన చేసి పవిత్రతను పొందాలనే కోరిక ఆకలిదప్పులలాగా దుర్భరమై, అహర్నిశలూ వారి నావేశిస్తుంది. ఆ స్థితి పొందిన వారికి ముక్తి తప్పక లభిస్తుందని మహాత్ములందరూ ఏకగ్రీవంగా చెబుతున్నారు. ఏసుక్రీస్తు మత్తయి సువార్త 5వ అధ్యాయంలో 6వ వాక్యములో అదే చెప్పారు. ఈ విషయాన్నే హిందూ, బౌద్ధ, ఇస్లాం గ్రంథాలు వివేకవైరాగ్యాలు తీవ్రత చెందినప్పుడు భగవంతుని పొందాలనే కోరిక తీవ్రతరమౌతుందనీ, ఆ స్థితిని పొందినవారికి మోక్షం ప్రాప్తిస్తుందనీ చెప్తాయి. కాకుంటే బౌద్ధులు దైవం అనే పదం బదులు పూర్ణజ్ఞానాన్ని పొందడం అన్నారు. వారి గ్రంథాలలోని పర్యాయపదాలు

_మిగతా 29వ పేజీలో_

ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక మాసపత్రిక

సాయిబాబా

OFFICIAL ORGAN OF SRI MANGA BHARADWAJA TRUST

సంపుటి:43 డిసెంబరు - 2025 సంచిక:08

పరమపూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజగారిచే స్థాపించబడిన ఏకైక పత్రిక, మన "సాయిబాబా"

'సాయిబాబా' పత్రిక పాఠకులందరికీ క్రిస్మస్ మరియు దత్త జయంతి శుభాకాంక్షలు!!

విషయ సూచిక

01.	క్రీస్తు చెప్పిన దేవరాజ్యము లభించేదెవరికి?	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	03
02.	పరిప్రశ్న	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	05
03.	కృతజ్ఞతామహోత్సవము	పూజ్య గురుపత్ని శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ	06
04.	మాతృదేవి స్మృతులు	శ్రీమతి రేగులగడ్డ లక్ష్మి	11
05.	మాతృదేవి సన్నిధిలో శ్రీ భరద్వాజ జయంతి	శ్రీమతి టి. పద్మావతి	13
06.	వార్తాలాపము	శ్రీమతి అడిదం వేదవతి	16
07.	బుద్ధ ధ్యాన హృదయము	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	19
08.	భగవాన్ శ్రీ భరద్వాజ	శ్రీమతి శ్రీదేవి	20
09.	శ్రీశ్రీశ్రీ మాతా ఆనందమయి జీవితం మరియు బోధలు	శ్రీమతి శ్రీదేవి	22
10.	ద్వారకామాయి అనుభవమండపము	శ్రీమతి శివకుమారి	24
11.	ఆచార్యుని అద్భుత లీలలు	శ్రీ నారాయణ	27

చిరునామా
Sri Manga Bharadwaja Trust,
Kondaiah Bunk Street, Kothapeta,
Ongole, Prakasam District, A.P. - 523002
Phone No. 08592 233271
www.saibharadwaja.org

చీఫ్ ఎడిటర్: డా॥ ఆర్.ఎస్. శశిధర్, పిహెచ్. డి

చందా వివరములు

విడి ప్రతి : ₹10-00
సంవత్సర చందా : ₹100-00

సాయిబాబా పత్రికలో వెలువడే వ్యాసాలకు, అభిప్రాయాలకు ఆయా రచయితలే బాధ్యులు.

పరిప్రశ్న

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ

ప్రశ్న :- వేరు వేరు భక్తులు, సాయిభక్త సమాజాలు ప్రచురించిన సాయి అష్టోత్తరశతనామాలు విభిన్నంగా వుంటాయి. విష్ణు సహస్రంలాగా సాయి అష్టోత్తర శతనామావళి వుంటే బాగుంటుందేమో!

- బి.జి.కె. గాంధీ, హైదరాబాదు

జవాబు :- భీష్ముడు ఋషితుల్యుడు, దైవాంశ సంభూతుడు, శ్రీ కృష్ణుని పూర్ణతత్వం తెలిసినవాడు. కనుకనే ఆయన చేసిన స్తుతులను రెండింటినీ భీష్మ స్తవరాజము, విష్ణు సహస్రనామము వ్యాసుడు మహాభారతంలో యథాతథంగా గ్రంథస్థం చేశాడు. అందుకే దానిని ప్రామాణికంగా తీసుకొని శ్రీ శంకర భగవత్పాదులు దానినే వ్యాఖ్యానించారు. ఆ కారణంగా అది ప్రామాణికంగా దేశమంతటికీ ఒక్కటిగా నిలచింది. చివరకు శ్రీ సాయి గూడా దాని పారాయణే ఆదేశించారు. కనుక ఏవిధంగా చూచినా సాయి భక్తులందరూ నిత్యపూజలో దానినే చదవడం-- అదిగూడా ఆయన చెప్పినట్లు ఒక్కొక్క నామానికి అర్థం స్పష్టంగా తెలుసుకొని -- దానినే మననం చేయడం అత్యుత్తమము.

అయితే ఈనాటి పరిస్థితులను బట్టి ప్రతివారికి దానిని పూజలో చదువుకొనేంత సమయముండదు. అటువంటప్పుడు చక్కగా అర్థమై హృదయాన్ని ఏ నామాలు పులకింప చేస్తాయో ఆ నామాలు 108 విష్ణు సహస్రంలో నుంచి ఎవరికివారే ఏరుకొని అదే నిత్యం చదువుకోవడం మంచిది. అవి యాంత్రికంగాకుండా అప్పుడప్పుడు అంతవరకు చదివే కొన్ని నామాల స్థానే విష్ణుసహస్రంనుండి మరికొన్నింటిని చేర్చుకొని చదువుకోవడం మంచిది. అర్థచింతనమే వాటి పరమప్రయోజనమని సాయి చెప్పింది మరుస్తే సర్వం దండుగే. చిన్నపిల్లలు వారికర్థంగాని భాషలో ప్రేమ గీతాలు ఆలపించినట్లుంటుది. అందుకే శంకరులు వాటి అర్థం వివరించారు.

అష్టోత్తరం చదవడంలోని ఆంతర్యము మనస్సు ఆ దైవం యొక్క గుణాలను స్మరించి హృదయముప్పొంగడమే. కనుక రెండవ పద్ధతి శ్రీ సాయిలో ఆ సమయంలో వారి లీలలలో ప్రకటమయ్యే గుణాలు వారికేవి హృదయాన్ని కదిలిస్తాయో వాటిని స్మరించటం ఉత్తమం. సంస్కృతములోనే వుండనక్కరలేదు. మన ఎదుట తమ లీలల రూపంలో, పటం రూపంలోనున్న సాయి గుణాలను మాతృభాషలోనే స్మరించడం ఉత్తమోత్తమం. ఈ దృష్ట్యా చూస్తే ఒక అష్టోత్తరం అందరికీ ఉపయోగపడే అవకాశంలేదు. ●

(మే 2011 సాయిబాబా మాసపత్రిక నుండి)

కృతజ్ఞతా మహోత్సవము

పూజ్య గురుపత్ని శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ

పూజ్యశ్రీ భరద్వాజ మాస్టరుగారు డెబ్బది అయిదవ(75) జన్మదిన సందర్భంగా 'కృతజ్ఞతా మహోత్సవము' జరుపుకోవాలనే సంకల్పం శ్రీ సాయిమాస్టర్ భక్తులకు కలగడం ఎంతో ఆనందించదగ్గ విషయం. ఎందుకంటే పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు 'కృతజ్ఞత' కు ఎంతో ప్రాధాన్యతనిచ్చారు. ఆధ్యాత్మికతలో కృతజ్ఞత ఎంతో ముఖ్యమైనదని ఆయన చెప్పేవారు. ఏ విషయంలోనైనా కృతజ్ఞత లేని జీవితం జీవితమేకాదని ఆయన బోధించేవారు.

అసలు కృతజ్ఞత అంటే ఏమిటి? ఎందుకు కావాలి? అన్నదానికి ఇక్కడ పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారి తండ్రిగారైన శ్రీమాన్ ఎక్కిరాల అనంతాచార్యులవారి మాటలు గుర్తుచేసుకోవడం సమంజసం.

శ్రీమాన్ అనంతాచార్యులవారు ప్రతిరోజూ వారు భోజనం చేసేటప్పుడు మొదటగా అన్నాన్ని ఒక పెద్ద ముద్ద చేసి కాకబలికి పెట్టేవారట. ఒకసారి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు వాళ్ళ నాన్నగారిని ఆ విషయం గూర్చి అంత పెద్ద ముద్దపెట్టి అన్నాన్ని వృధా చేయడమెందుకని ప్రశ్నించారు. అందుకు శ్రీమాన్ అనంతాచార్యులగారు చెప్పిన సమాధానం గూర్చి వివరంగా పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారే నందదీపం అనే ప్రత్యేక సంచికలో స్వయంగా వ్రాశారు. దానిని ఇక్కడ క్లుప్తంగా చెప్పుకుందాము.

"మానవుడు సృష్టిలోని ప్రతిదానినీ తనకోసం ఉపయోగించుకుంటున్నాడు. ఉదాహరణకు మనం తినడానికి ఈ అన్నం ముద్ద రావాలంటే భూమి, నీరు, గాలి మొ॥న పంచభూతాలేగాక, విత్తనం వేసిన దగ్గరనుంచి మన ఇంటికి చేరినదాకా ఎంతమంది శ్రమ ఇమిడి వున్నదో ఆలోచిస్తే తెలుస్తుంది. ఒక్క పండించడమే గాదు, వంట చేయడానికి కావలసిన ఇంధనము, నీరు, పాత్రలు వాటిని తయారు చేసే మనుషులు, వండేవారు – ఇలా ఎందరో పని చేయనిదే ముద్ద లోపలకు వెళ్ళదు. ఇంతమంది శ్రమను మనం ఉపయోగించుకున్నందుకు ప్రతిఫలంగా ఈ ప్రకృతికి, ప్రకృతిలోని జీవులకూ ఏమి యిస్తున్నాము? అలాగే ప్రతి విషయంలోనూ సృష్టిలోని మిగతావాటికి ఋణపడి వున్నాము. అందుకని మనం ఆహారం తీసుకునే ముందు ప్రకృతిలోని సాటి జీవులకు కృతజ్ఞతగా అర్పించకపోతే మనం పశువులకంటే హీనమనే చెప్పుకోవాలి. కారణం పశువులు, ఇతర జీవరాశి మిగతావాటికి ఏదో ఒక విధంగా ఉపయోగపడుతూనే వున్నాయి. కనుక ప్రకృతిలోని సకలజీవరాశికీ కృతజ్ఞతగా ఒక ముద్ద అయినా పెట్టి తీరాలి. లేకపోతే మానవజన్మకు సార్థకత లేదు."

ఈ సందర్భంగా పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారిలా అంటారు: "నాన్నగారు ఆ రోజు చెప్పిన మాటలు నా చెవులలో ఇంకా మార్మోగుతునే వున్నాయి. నన్ను నిద్రపోనివ్వడం లేదు. నేను తీసుకునే ప్రతి ముద్దా నన్ను ప్రశ్నిస్తూనే వున్నది". అంటే పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారి నాన్నగారు చెప్పిన మాటలలో ఎంత లోతు అర్థముందో మనం గ్రహించవచ్చు.

పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు యింకా యిలా అంటారు: "కృతజ్ఞత అనేది మానవ జీవితములో అతి ప్రధానమైన అంశము. కారణం మానవ జీవతమంతా సమాజం మీద ఆధారపడి వుంటుంది. జన్మించడానికి తల్లి గర్భాన్ని ఆశ్రయించాలి. పోషించడానికి తండ్రి, విద్యనేర్పడానికి గురువు, తర్వాత భార్య, భర్త, బిడ్డలు – ఇలా జీవితంలో ఇతరుల మీద ఆధార పడక తప్పదు. అందుకే కృతజ్ఞతగా వీరందరి ఋణమూ తీర్చుకోవాలని పెద్దలు చెప్పారు.

అయితే ఏమి చేసి వీరందరి ఋణము తీర్చుకోవాలి? అంటే తల్లిదండ్రులసేవ, వారి పాలన పోషణ, భార్య పిల్లల పట్ల బాధ్యత, అలాగే బంధుమిత్రులపట్ల సహకారము, సమాజం పట్ల ఉపకారగుణము – ఇవన్నీ నిర్వర్తించాలని చెప్పారు.

అయితే అన్నింటికంటే గొప్పదైన, అతి ముఖ్యమైన ఋణమొకటున్నది. అదే గురు ఋణము. దానిని ఏమి, ఎంత యిచ్చి తీర్చుకోగలము? కృతజ్ఞతగా ఏమి చేయగలము?

కారణం–మనకు అన్నీ సమృద్ధిగా వున్నప్పటికీ ఏదో ఒక కొరత, తీరని ఆకలి, దాహము వెన్నాడుతూనే వుంటాయి. ఉదాహరణకు ఒకనికి తల్లిదండ్రులు, భార్యాబిడ్డలు, సిరిసంపదలు, ఆరోగ్యము పుష్కలంగా వున్నాయనుకుందాము. కానీ అతనికి గూడ ఏదో కావాలనే కాంక్ష, అది తీరదేమోనని భయము – ఇలా అంతులేని కోరికల వల్ల అశాంతికి గురి అవుతూ వుంటాడు. లేకపోతే ఏవో ఇతర కారణాలుగా మనశ్శాంతి కరువవుతుంది. కారణం ఇంట్లోని వ్యక్తులు గావచ్చు. ఇతరులు కావచ్చు. ఇంట్లో పరిస్థితులు కావచ్చు. బయట పరిస్థితులు కావచ్చు. అయితే ఈ అశాంతికి కారణమేమిటి? దీని మూలమేమిటి? దీనిని పోగొట్టుకునేదెలా? ఈ ప్రశ్నలన్నింటికీ సమాధానంగా నిలుస్తారు సద్గురువులు. వారు దీనికి పరిష్కార మార్గాలనెన్నింటినో సూచించారు. వాటిననుసరించి సాధన ఎలా చేయాలో వివరించారు. ఈ ప్రాపంచిక సుఖాల లోతేమిటో, అవి ఎంతటి అసత్యాలో వాటిని గూర్చి ఆశపడి వెంపరలాడడం ఎంతటి అజ్ఞానమో, వాటి నుండి బయటపడడమెలాగో తెలియజెప్పారు. అట్టి గురువుల ఋణం ఏమిచ్చి తీర్చుకోవాలి? ఇది ఎంతైనా ఆలోచించదగ్గ విషయం.

ఈ అశాంతి నుంచి బయటపడడానికి అనేక కోణాలలోంచి శోధించి, సాధన చేసి గమ్యం చేరిన గురువులు కొందరైతే, తాము సాధన కొనసాగిస్తూనే ఇతరులకు బోధించే గురువులు కొందరు. అంతేగాక తాము పరిపూర్ణులైనప్పటికీ మానవజాతి ఉద్ధరణకోసం అవతరించే మహాత్ములు కొందరు. వారు లోకానికి ఆదర్శంగా వుండడానికి మాత్రమే సాధనలు చేస్తారు. అదే బోధిస్తారు.

సామాన్యంగా గురువులు సాధనను ఎలా చేసుకోవాలో శిష్యులకు బోధిస్తారు. వాటిని అమలుపరచుకోవడము శిష్యుల కర్తవ్యము. ఒకవేళ ఆయా సాధనలలో సంశయాలు, అవరోధాలు ఏర్పడినప్పుడు వారు వాటిని తీరుస్తారు. కానీ పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారి బోధనా విధానము, పరిష్కారము గూడ ప్రత్యేకంగా కనిపిస్తాయి. ఎందుకంటే మాములుగా మనం ఏ సాధన చేసినా ఆ సాధనలోని అవరోధాలను తొలగించుకుంటూ ముందుకు పోవడం జరుగుతుంది. అందులో ఒక స్థాయికి గూడ సాధకుడు చేరుకోవచ్చు. ఉదాహరణకు ఒకడు యోగసాధన చేసాడు. అందులో అతడు ఒక స్థాయికి చేరుకున్నాడు. అలాగే

మరొకడు సాయిబాబాను సేవించాడు. అతడు మంచి భక్తుడయ్యాడు. ఎవరే సాధన చేసినప్పటికీ వాళ్ళవల్ల కొన్ని మహిమలు గూడ జరుగవచ్చు. కానీ అప్పటికీ వారిలో కామక్రోధాది గుణాలు నశించవు. అందుకని సాధనలో వారెంత పై స్థాయికి వెళ్ళినా వారి మనస్సు వీటిని అంటిపెట్టుకునే వున్నదన్నమాట. అందుకని వారికి ఎవరైనా తమకంటే గొప్పవారని అంగీకరించడం ఇష్టముండదు. కీర్తి కాంక్ష, ధన కాంక్ష మొ॥న బలహీనతలు అలాగే వుండడం వల్ల వారు గూడ అశాంతికి గురి అవుతారు. వెనుకటి ఋషులకు మానసిక శక్తి వుండేది గనుక ఇతరులకు శాపమిచ్చేవారు. ఇప్పటివారు అంతటి స్థాయికి చేరుకోకపోయినా తమ బుద్ధిబలంతో ఆలోచించి శిష్యగణంతో అవతలివారిని దెబ్బతీయాలని ప్రయత్నిస్తుంటారు. తమ వద్దకు అనేక మంది ప్రజలు రావాలని, తమ ఉపదేశాలు విని తమను కీర్తించాలనీ ఆశిస్తుంటారు. అందుకని ఈనాడు చాలమంది గురువుల మధ్య, నేటి రాజకీయ నాయకులలో వలె ఎన్నో విభేదాలు, అసూయాద్వేషాదులు వుంటూంటాయి. ఇక మాములు మనుషులకు, వీరికీ తేడా ఎక్కడుంది? అందుకని అటువంటివారిని ఆశ్రయించేవారు కోరికలు తీర్చుకోవడానికి మాత్రమే వెళ్తుండడం సామాన్యంగా జరుగుతూ వుంటుంది. సామాన్యులమైన మనకు అది సహజమే.

కానీ పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు బోధించే మార్గం భిన్నమైనది. ఆయన మనలను సూటిగా యిలా ప్రశ్నిస్తారు: “బాబాను సేవించావు. కోరికలు తీరాయి. కానీ మనశ్శాంతి లభించిందా? ‘నేను హాయిగా వున్నాను’ అని గుండెమీద చేయి వేసుకుని చెప్పగలవా?” అని. దానికి మన దగ్గరవున్న సమాధానమేమిటి? ‘లేదు’ అని మాత్రమే. మరి సాయిబాబాను సేవించినా, ఇతర మహాత్ములను సేవించినా, వేరే ఏదైనా సాధన చేసినా మనకు మనశ్శాంతి ఎందుకు లభించిడం లేదు? మరి నాస్తికులకు మనకూ భేదమేమిటి?

ఈ ప్రశ్నలకు సమాధానమే పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారి జీవితము, బోధ. ఎన్ని సాధనలు చేసినా మనశ్శాంతి లేకపోవడం ఎందుకని జరుగుతున్నదని ప్రశ్నించుకుని దానికి సమాధానాన్ని ఆయన కనుగొన్నారు. అదే మన మనస్సు యొక్క ప్రస్తుత స్థితి! మనకు అనుక్షణం ఎదురవుతున్న సంఘటనల పట్ల మన భావాలను సరిదిద్దుకోవడం. బుద్ధుడు, రమణమహర్షి గూడ విచారణ చేసి మనస్సే అన్నింటికీ మూలమని చెప్పినప్పటికీ వారు చెప్పిన సాధనా విధానములు సర్వమూ త్యజించినవారికి తప్ప ఆచరించడానికి సామాన్యులకు అంత సులభంగా అనిపించవు. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు గూడ ఈ విషయమే చెప్పినప్పటికీ ఆయన చెప్పే సాధనా విధానము వేరుగా వుంటుంది, సామాన్య మానవులకు అలా కూర్చుని మనస్సు

గురించి, మనస్సుకు వచ్చే ఆలోచనలు గురించి, అవరోధాల గూర్చి ఆలోచించుకునే సమయముండదు, ఇష్టమూ వుండదు. కానీ పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు అందుకు భిన్నమైన, సులభమైన, విశిష్టమైన మార్గాన్ని సూచించారు. అదే – మనకు అనుక్షణమూ సంభవించే సంఘటనల పట్ల మన మనోభావాలను గమనించడము, సరిదిద్దుకోవడము.

“ఉదాహరణకు ఒకడు మన పట్ల పొరపాటు చేసాడు. అది కావాలనీ కావచ్చు, కాకతాళీయంగానూ కావచ్చు. కానీ ఆ సంఘటన పట్ల మనం ఏవిధంగా ప్రతిస్పందిస్తాము అన్నదాని మీద మన మనస్సు యొక్క ప్రభావము ఆధారపడివుంటుంది. ఉదాహరణకు మనకు ఒకరి కాలు తగిలింది. అది అతడు కావాలని చేసివుండవచ్చు, పొరపాటున జరిగి వుండవచ్చు. కానీ అతడు అలా ఎందుకు చేసినా మన ప్రతిస్పందనను బట్టే మన మనశ్శాంతి వుంటుంది. ఒకవేళ అతడు కావాలని చేసినా మనం తేలికగా తీసుకుంటే చికాకు, కోపము ఎందుకు వస్తాయి? మనశ్శాంతి రాక ఏమవుతుంది?” అంటారాయన. ఇలాగే మనం అనుక్షణమూ చిన్న విషయాల దగ్గర నుంచి పెద్ద విషయాలు వరకూ ప్రతిదానికీ ఏదో ఒక విధంగా బాధపడుతూ మనశ్శాంతి కోల్పోవడమే ఎక్కువగా జరుగుతూ వుంటుంది. ఇలాంటి పరిస్థితులలో మన జీవితాలు సజావుగా, శాంతిగా ఎలా సాగుతాయి? ఈ సమస్యకు పరిష్కారమేమిటి?

దీనికే చక్కని మార్గాన్ని పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు తెలియజేశారు. పరిస్థితుల పట్ల, ఇతరుల పట్ల మనకు వచ్చే ఆలోచనలు, దాని ప్రభావాలను గుర్తిస్తూ వాటిని వివేకంతో ఎలా ఆలోచించి సరియైన మార్గానికి త్రిప్పుకోవాలో తద్వారా మన బలహీనతలను ఎలా తొలగించుకోవాలో తెలియజేశారు. అనుక్షణమూ చింతలతో క్రుంగిపోతున్న మానవాళికి సరియైన మార్గంలో ఎలా నడవాలో తెలిపి శాంతి మార్గాన్ని తెలియజేసిన మహా మహిమాన్వితులు పూజ్యశ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ మాస్టరుగారు.

అంతమాత్రం చేత ఆయన మనలను అన్నీ వదలి పూర్తిగా ఆధ్యాత్మిక మార్గంలోనే జీవించాలని బోధించలేదు. సంసారంలో వుంటూనే ఆధ్యాత్మికతను ఎలా సాధించుకోవచ్చో ఆయన తెలిపారు. ఆధ్యాత్మిక, లౌకికత వేరుగావని, లౌకికత ద్వారా ఆధ్యాత్మికతను సాధించవచ్చని ఆయన చెప్పేవారు.

నేటి మానవులు ఆధ్యాత్మిక మార్గంలో వున్నా లేక లౌకికతలో వున్నా మనశ్శాంతి లేకుండా, ఉత్సాహము, చైతన్యము లేక జీవచ్ఛవాల్లా జీవిస్తున్నారు. తింటున్నారు, కట్టుకుంటున్నారు, కార్లలో తిరుగుతున్నారు, పదవులలో వుంటున్నారు, మంచి ఉద్యోగంలో వున్నారు. కానీ అశాంతిలో కుతకుతలాడిపోతూ – జీవించడమంటే ఏమిటో తెలియక – ఎవరికి తోచిన విధంగా వారు ప్రవర్తిస్తున్నారు.

ఇటువంటి పరిస్థితులలో మనలను ఉద్ధరించడానికి శ్రీ సాయిబాబా తమ ముద్దుబిడ్డడైన పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారిని మన మధ్యకు పంపించారు. ఆశ్రిత కల్పవృక్షమైన శ్రీ శిరిడీ సాయిబాబాను గూర్చి చెబుతూనే ప్రాపంచిక జీవితంలో సుఖశాంతులను పొందడమెలాగో ఆయన చెప్పడమేగాక, ఆచరించి చూపారు గూడ. నేడు ఆయన బోధల ద్వారా, ఆయన రచించిన ‘శ్రీ సాయిలీలామృతము’ గ్రంథము ద్వారా కొన్ని కోట్ల మంది ప్రభావితులై ఐహిక కోరికలు తీర్చుకోవడమే గాక, పరిస్థితుల పట్ల అవగాహన కలిగి, శ్రీ సాయిబాబా మీద విశ్వాసముతోనూ, వివేకంతో ఆలోచించడం ద్వారానూ మనశ్శాంతి పొందుతున్నారు.

అంతేగాక సామాజిక పరిస్థితులను అన్ని కోణాల నుంచి విశ్లేషించి అనేక మార్గాలను ఆయన సూచించారు.

నేడు పాశ్చాత్య ప్రభావంతో సరియైన మార్గం తెలియక వెర్రితలలు వేస్తున్న సమాజానికి సరియైన

జీవన విధానమెలాగో ఆయన తెలిపారు. మత మౌఢ్యంతో కొట్టుకుంటున్న ఛాందసులకు కనువిప్పుకలిగేలా 'మతమెందుకు?' అనే గ్రంథం ద్వారా అసలు మతమంటే ఏమిటో తెలియజేశారు.

సత్యమేమిటో తెలియక నాస్తిక ప్రభావంతో భగవంతుడే లేడనే నాస్తికులకు, నేటి విజ్ఞానశాస్త్ర ప్రమాణం లేనిదే భగవంతుడు వున్నాడని నమ్మని హేతువాదులకు, 'ఏది నిజం', 'విజ్ఞాన వీచికలు' అనే గ్రంథాలు రచించడం ద్వారా భగవంతుడు వున్నాడని ఆధునిక విజ్ఞాన శాస్త్రం ద్వారా సప్రమాణికంగా నిరూపించారు.

అసలు ఆధ్యాత్మికత అంటే ఏమిటో, నిజమైన ఆధ్యాత్మికవేత్తలు ఎలా వుంటారో తెలిపి ప్రజలను నేటి దొంగ గురువుల బారిన పడకుండా వుంచడానికి ప్రయత్నించారు. తమ జీవితమంతా ప్రతి విషయంలోనూ నిజానిజాలను చెప్పడానికి ప్రయత్నిస్తూ, ధర్మబద్ధమైన జీవితం ఎలా వుంటుందో తమ ఆచరణ ద్వారా నిరూపిస్తూ విశ్రాంతి అన్నది లేకుండా అహర్నిశలూ మనందరికోసం శ్రమించిన ఆ కారుణ్యమూర్తికి మనం అర్పించగలదేమున్నది? – కృతజ్ఞత తప్ప! అదీగాక అయన కోరేది ఏమైనా వున్నదా? అసలాయనకు ఏమి కావాలి?

ఆయనకే కాదు, అసలైన ఆధ్యాత్మికవేత్తలెవరికీ ఏమి అక్కర్లేదు. 'ఏమి అక్కర్లేదా! అయితే వాళ్ళు అంతగా ఎందుకు శ్రమపడినట్లు?' అంటారేమో! నిజమే! ఏ ఫలితాన్ని ఆశించకుండా అంతటి శ్రమ ఎవరూ పడరు. అయితే ఆయనకు ఏమి కావాలి? అవును. ఆయనకూ కావాలి. అదే – ఆయనపట్ల కృతజ్ఞత! ప్రేమతో నిండిన కృతజ్ఞత. ఆయన చెప్పినవాటిని ఆచరించడమే కృతజ్ఞత. ఆచరించడానికి ప్రయత్నించే కృతజ్ఞత. ఆయన అనుకున్నట్లు అందరమూ మానసిక, ఆరోగ్య, ఐహిక, ఆముష్మిక శాంతులతో జీవించడమే ఆయన కోరుకునే కృతజ్ఞత. అయితే అది మనమివ్వగలమా? ఎందుకివ్వలేము? ప్రయత్నిస్తుంటే తప్పక ఇవ్వగలము. మన మివ్వగలగడానికి తమ సహస్ర కరములనందిస్తూ ఆయన మన ఎదుట, మన ప్రక్కన, మన చుట్టూ, మన లోపల ఎప్పుడూ వున్నారు. వుంటారు గూడ.

అందుకు సహకారంగా అందరమూ కలిసి మనకు తల్లి, తండ్రి, సఖుడు, గురువు, దైవమూ అయిన పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారికి కృతజ్ఞతా పూర్వకంగా 'కృతజ్ఞతామహోత్సవము' ను మన శక్తి మేరకు ఘనంగా, అత్యంత వైభవంగా జరుపుకుందాము. అలా ఎంతో సంతోషంతో, కృతజ్ఞతతో జరుపుకోవడానికి కావలసిన శక్తినివ్వమని ప్రార్థిస్తూ, ఆయన వ్రాసిన, ఆయన వ్రాయమని సూచించిన, ఆయన గూర్చిన గ్రంథాలనన్నింటినీ పారాయణలు చేద్దాము. నామస్మరణ చేద్దాము. జప, ధ్యానములు చేద్దాము. సత్సంగముల ద్వారా ఆయన బోధలను, ఆశయాలను నలుగురితోనూ పంచుకుందాము. తద్వారా ఆయన సాయిబాబాకు ముద్దుబిడ్డ అయినట్లే మనమూ ఆయనకు తగిన బిడ్డలమవుదాము. అందరమూ కలిసి ఈ పవిత్ర కార్యక్రమాన్ని విజయవంతం చేయడానికి ఇప్పటి నుంచే ఉన్ముఖులవుదాము. ఆయన కృపాశీస్సులను పొందుదాము.

ఈ పవిత్ర 'కృతజ్ఞతామహోత్సవము' నకు తమ ఆశీస్సులనందించమని శ్రీ శిరిడీ సాయినాథుని, పూజ్యశ్రీ భరద్వాజ మాస్టరుగారినీ హృదయ పూర్వకంగా ప్రార్థిద్దాము.●

మాతృదేవి స్మృతులు

శ్రీమతి రేగులగడ్డ లక్ష్మి, నాగోలు(హైదరాబాదు)

పూజ్యశ్రీ అలివేలుమంగమ్మతల్లి లీలావైభవాన్ని నాగోలుకు చెందిన శ్రీమతి రేగులగడ్డ లక్ష్మిగారు ఈవిధంగా తెలియచేస్తున్నారు...

నేను మొట్టమొదటిసారి 2004లో పూజ్యశ్రీ అమ్మగారిని హైదరాబాదులోని మల్కాజిగిరిలో దర్శించుకున్నాను. పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు నాగోలుకు వెళ్ళాక నేను కూడా నా నివాసాన్ని నాగోలుకు మార్చుకున్నాను. పూజ్యశ్రీ అమ్మగారి సమాధి అనంతరం నేను మా నాగోలు సత్సంగసభ్యులతో కలిసి సేవకు సన్నిధానానికి వస్తుంటాను. నాకు ఇంతటి సదవకాశం దొరకటం ఏ జన్మ సుకృతమో!

2023 మార్చిలో గుమ్మళంపాడు పూజ్యశ్రీ అమ్మగారి సన్నిధానానికి సేవకు వచ్చాను. అప్పుడు సేవలో వుండగా ఒక రోజు కాఫీ నివేదన చేసే సమయంలో నాకు జరిగిన అద్భుతమైన లీలను మీతో పంచుకుంటాను.

అక్కడ అన్ని సేవలవలెనే కాఫీ నివేదన సేవ కూడా ఒక క్రమంలో జరుగుతుంది. ముందుగా మంచినీటిని సమర్థ సద్గురు శ్రీ సాయిబాబాకు, పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారికి సమర్పించాలి. అనంతరం వెనుకవైపు# వున్న పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారికి సమర్పించాలి. ఆ తరువాత మాత్రమే పూజ్యశ్రీ అమ్మగారికి నివేదించాలి. అదే క్రమాన్ని ఆ తర్వాత చేసే బిస్కట్లు నివేదన, కాఫీ నివేదనలలో కూడా పాటించాలి. అదీ పద్ధతి.

ఆరోజు సాయంత్రం కాఫీ నివేదన సేవ చేసుకుంటున్నాను. మామూలుగా కాఫీ నివేదన సేవ ఇద్దరు సేవకులము కలిసి చేసుకుంటాము. కానీ ఆరోజు నేనొక్కదానినే సేవలో వున్నాను.

ఆరోజు నివేదనకై మంచినీరు, బిస్కెట్లు సమాధి దగ్గరకు తెచ్చుకున్నాను. ముందు మంచినీటిని శ్రీ సాయినాథునికి, పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారికి సమర్పించాను. సహాయం ఎవరూ లేరు కనుక పని కొంచెం సులువు అవుతుందని, క్రిందకు దిగి కాఫీ కలపడానికి వెళ్ళినప్పుడు వెనుకనున్న పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారికి మంచినీరు సమర్పించవచ్చు అనుకున్నాను. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారికి సమర్పించకుండానే పూజ్యశ్రీ అమ్మగారికి మంచినీరు నివేదిద్దాం అనుకున్నాను. మాస్టరుగారికి నివేదన అవకుండా తనకి నివేదన చేస్తే అమ్మగారు ఒప్పుకోరుకదా అని నాకు మనసులో అప్పుడు గుర్తు రాలేదు.

అలా భావించి ముందుకు వంగి పూజ్యశ్రీ అమ్మగారికి మంచినీరు సమర్పించాను. ఎవరో నా తలమీద చిన్నగా చరచినట్లు అనిపించింది, “వెనుక మాస్టరుగారికి పెట్టవా?” అని అన్నట్లు వినిపించింది! ‘ఈ మాటలు ఎక్కడనుంచి వచ్చాయా?’ అనుకుంటూ ఎవరైనా వచ్చారేమోనని చుట్టూ చూశాను. ఎవ్వరూ లేరు! అది నా భ్రమ అని అనుకున్నాను. కాసేపటి

తరువాత బిస్కెట్లు కూడా అలాగే పైన బాబాకు, పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారికి పెట్టి, పూజ్యశ్రీ అమ్మగారికి పెడుతుంటే, ''చెప్తుంటే అర్థం కావడం లేదా?'' అని గట్టిగా వినిపించింది! అప్పుడు మళ్ళీ చుట్టూ చూశాను. ఈసారి కూడా ఎవ్వరూ లేరు!! అప్పుడు నాకు భయమేసింది.

నేను చేస్తున్నది తప్పు అని అప్పుడు అర్థమైంది. ఓహో! వెనుకనున్న పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారి దగ్గర నివేదన పెట్టకుండా, పూజ్యశ్రీ అమ్మగారికి పెట్టడంవల్ల ఆ తల్లి నన్ను హెచ్చరిస్తున్నారని బోధపడింది.

వెంటనే క్రిందకు దిగి వెనుకనున్న పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారికి మంచినీళ్లు, బిస్కెట్లు సమర్పించాను. అప్పుడు బుద్ధి తెచ్చుకుని కాఫీ ప్రసాదం పద్ధతి ప్రకారం సమర్పించాను. నేను చేసిన తప్పు అర్థమయ్యాక, పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు అలా అశరీరవాణి ద్వారా హెచ్చరించాక.... కొంతసేపటివరకూ ఆ భయంనుంచి తేరుకోలేదు! ఆరోజు మళ్ళీ పైకి వెళ్లాలంటే కూడా భయమేసింది. నా బద్ధకమే నన్ను సేవ సరిగ్గా చేసుకోనివ్వకుండా చేసిందని అర్థమై, ఇంకెప్పుడూ ఇలా చేయనని పూజ్యశ్రీ అమ్మగారిని మనస్ఫూర్తిగా క్షమాపణలు చెప్పుకున్నాను.

“నా సమాధినుంచి నేను సమాధానం చెప్తాను!” అన్న బాబా వాక్యం గుర్తొచ్చింది. పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు కూడా అంతటి నిత్యసత్యులేనన్నమాట!

మరొకసారి ఏప్రిల్ లో సేవకు వచ్చాను. నాగోలులోనే వుండే జొన్నలగడ్డ శ్రీలక్ష్మిగారు తరువాత వచ్చి సేవలో నాతో చేరారు. తిరిగి వెళ్ళేటప్పుడు మేమిద్దరం కలిసి నాగోలు (హైదరాబాద్) వెళ్లాలని రెండు రోజులు ముందుగానే బస్సు టికెట్లను బుక్ చేసుకున్నాము. అవి శ్రీలక్ష్మిగారు బుక్ చేశారు.

మేము తిరిగి నాగోలుకు వెళ్ళవలసిన రోజున మధ్యాహ్నం టీ.వీ.రావుగారు “ఇంకొక రెండురోజులుండి సేవ చేసుకుంటే బాగుంటుంది, ఆలోచించండి!” అన్నారు. “లేదండీ, ఈరోజు రాత్రి బస్సుకి టికెట్లు రిజర్వ్ చేయించుకున్నాము” అని చెప్పాను. ఆ రాత్రి ప్రసాదం తీసుకుని చిలకపాడులో బస్సు ఎక్కడానికి సిద్ధమయ్యాము. ఇంతలో శ్రీలక్ష్మిగారు ఫోన్ చూసి ఆశ్చర్యంగా, “లక్ష్మిగారూ! టికెట్లు బుక్ అవ్వలేదు! మెసేజ్ రాలేదు!” అన్నారు. మేము టికెట్లకు డబ్బులు కూడా కట్టాము. అయినా బుక్ కాకపోవడమేమిటి! అసలేమి జరిగిందో అర్థం కాక RTC వారికి ఫోన్ చేశాము. RTC వారు, “డబ్బులు మాకు చేరాయి కానీ చూస్తే టికెట్స్ బుక్ అవ్వలేదు! ఎందుకిలా జరిగిందో మాకూ తెలియదు. మీ డబ్బులు ఒక వారం తరువాత పంపిస్తాము” అన్నారు! ఇక సన్నిధానంలోనే వుండిపోయాము.

ఇంతలో మా తరువాత సేవకు వచ్చేవారు ఏదో ఇబ్బందివల్ల సమయానికి రాలేకపోతున్నారని తెలిసింది. కనుక మరో మూడురోజులు సన్నిధిలో సేవ చేసుకునే అవకాశం మాకు లభించింది. ఆ విధంగా మాకు సేవ ప్రసాదించేందుకే ఆ బస్సుకు టికెట్లు బుక్ అవ్వలేదన్నమాట! పూజ్యశ్రీ అమ్మగారి లీలకు పులకరిస్తూ రెట్టించిన ఆనందోత్సాహాలతో సేవ చేసుకుని తృప్తిగా బయలుదేరాము.

అక్కడ సేవకు వచ్చేవారందరికీ పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు తాము నిత్యసత్యులమని ఎన్నెన్నో అనుభవాలిస్తున్నారు.

పూజ్యశ్రీ అమ్మగారి సన్నిధిలో సేవ చేసుకునే వరాన్ని ప్రసాదించమని ఆ తల్లిని వేడుకుంటాను. ‘ప్రాయశ్చిత్తమే లేని మహాపాపాలకు కూడా సద్గురు సేవే తరుణోపాయము’ అని శ్రీగురుచరిత్రలో చెప్పారు కదా! వారి సేవలో తరించే భాగ్యాన్ని ప్రసాదించమని మాతృదేవిని మనసారా వేడుకుంటున్నాను. ●

 # ఈ లీల జరిగిన తరువాత పూజ్యశ్రీ అమ్మగారి సమాధి వెనుకభాగము పునర్నిర్మాణము జరిగినది. అందువలన పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారి పటము ఇప్పుడు అక్కడ లేదు

– ఎడిటర్

మాతృదేవి సన్నిధిలో శ్రీ భరద్వాజ జయంతి

శ్రీమతి టి. పద్మావతి

అక్టోబరు 28న తిథి ప్రకారం, 30న తేదీ ప్రకారం పరమపూజ్య శ్రీ ఆచార్య భరద్వాజ గురుదేవుల 87వ జన్మదిన వేడుకలు 'శ్రీ అలివేలుమంగమ్మ దివ్యసన్నిధానము', గుమ్మళంపాడు లో వైభవంగా జరిగాయి.

తిథి ప్రకారం జయంతి రోజున, ముత్యాల పందిరిలా తీర్చిదిద్దబడిన అలంకరణతో, సమర్థ సద్గురు సాయినాథులు, మాతృదేవి శ్రీ అలివేలుమంగమ్మ ల మధ్య ఆచార్య భరద్వాజ మహరాజ్ వేదికనలంకరించారు. నిత్యకైంకర్యాల అనంతరం గురుదేవుల ప్రియపుత్రిక శ్రీమతి వేదమ్మగారు, ప్రతి వుపచారానికి అర్థాన్ని వివరిస్తూ షోడశోపచారపూజ గావించారు. భక్తులందరూ చక్కటి భావంతో పూజలో పాల్గొన్నారు.

అక్టోబరు 30వ తేదీన, నూతన అలంకరణలో, ద్విగుణీకృతమైన శోభతో ముగ్గురుమూర్తులు వేదికపై ఆసీనులయ్యారు. ఉదయం మేలుకొలుపుతో ప్రారంభమైన నిత్యకైంకర్యాలు, మధ్యాహ్న నివేదన వరకు కొనసాగిన తరువాత, భక్తులందరూ ప్రసాదం తీసుకుని, పూజ్యశ్రీ భరద్వాజ గురుదేవుల విరచిత గ్రంథాలను పారాయణ చేసుకున్నారు. తిరిగి కాఫీ నివేదనతో సాయంత్రం కైంకర్యాలు మొదలయ్యాయి. ఒంగోలులో పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారి బృందావనం నుంచి భక్తులు తరలిరాగా, శ్రీమతి వేదమ్మగారు భక్తులందరి తరపున షోడశోపచార పూజ గావించారు. పూజ అనంతరం సత్సంగం నిర్వహించారు. అందులో కొన్ని విషయాలు...

"పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారి జన్మదిన సందర్భంగా, అక్టోబర్ నెల మాసపత్రికలో నేను రాసిన 'సద్గురు జననం అమూల్యం' అనే వ్యాసం యీ సందర్భంగా స్మరించుకోవడం మనందరికీ వుపయోగం అనిపించింది. మన జీవితంలో ఇది ఎంత విలువైనదో, ఎంత ముఖ్యమైనదో అన్నది ఈవ్యాసం లో వుంటుంది. నేను ఈ వ్యాసం పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు సశరీరులై వున్నప్పుడు వ్రాసినది. దీన్ని పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు ఆమోదించి ముద్రింప చేశారు. మళ్ళీ ఇప్పుడు ఒకసారి స్మరించుకుంటే బాగుంటుందని, ప్రచురించడం జరిగింది. అది ఇప్పుడు మీతో పంచుకుంటాను. ఇందులో రాసిన విషయాలు ఏవైనా మాస్టరుగారి గ్రంథాల నుంచి తీసి రాసినవే. కానీ వాటన్నిటి గురించి ఆలోచించినప్పుడు ఒక కూర్పు ఏర్పడి, ఆ కూర్పు వల్ల మనలో వున్న భావం బలపడి శ్రద్ధగా ఈ జన్మదినోత్సవం జరుపుకోవడానికి వుపయోగపడుతుందని నేను భావిస్తున్నాను."

"త్రిమూర్తి స్వరూపమైన దత్తాత్రేయ స్వామి మానవాళికి దత్తుడై మనలను వుద్ధరించడానికి తిరిగి తిరిగి భూమి మీద అవతరిస్తూ వుంటాడు. అయితే అందుకు ఒక నియతి వున్నది. సృష్టిలో ఒకసద్గురువు

మన మధ్య అవతరించాలంటే తరించాలని తపించే జీవులు వుండాలట. మనం జన్మజన్మలుగా సద్గురు సాన్నిధ్యం కోసం, సన్మార్గం కోసం, తపించి తపించి ఎన్నో జన్మల పాటు ప్రార్థిస్తే తప్ప, ఒక సద్గురువు మన మధ్య అవతరించడము, మనకు ఆయన గురించి తెలియడము, ఆయన బోధలు మనకు అందడము, ఆయన సన్నిధి లభించడము జరగదు. మానవజన్మ లభించడమే దుర్లభం అయితే అందులోనూ తరించే మార్గము, అందులో నడిపించే సద్గురువు లభించడం ఇంకా అరుదైన అమూల్యమైన అవకాశం. దీని విలువ తెలియాలంటే మనం తరచి తరచి ఈ విషయాన్ని గురించి ఆలోచించాలి."

"మనం చాలా గ్రంథాల్లో చదువుతాం. మానవజన్మ దుర్లభం, మహాత్ముల దర్శనం తోటే అనేక పాపాలు పటాపంచలు అయిపోతాయి – అని! శ్రీ గురుచరిత్రలో ఆయన సన్నిధిని అనుభవించిన ప్రతిభక్తుడు ఈమాట

అనడం మనం చూస్తాము. అంటే మనం అర్థం చేసుకోవాల్సింది ఊరికే చూస్తే చాలదు దర్శనం చేసుకోవాలి. కానీ మన వుద్దేశం చూసినప్పుడల్లా దర్శనం అనుకుంటాం. ఎదురుగా వాళ్ళు వున్నా, దర్శించడం చేత కావాలి. అలా చేత కావాలంటే అది మాస్టరుగారి గ్రంథాలలోనే దొరుకుతుంది. సాయి సన్నిధి, ప్రవచనాలు మొదలైన గ్రంథాలలో ఈవిషయం గురించి చెప్తారు. సరైన దృక్పథంతో వెళ్ళినప్పుడే సరైన ఫలితం పొందగలుగుతాం. అప్పుడు మాత్రమే సరైన దర్శనం జరుగుతుంది."

"జడ జీవరాశితో నిండి వున్న ఈ సృష్టిలో 'నేను వేరు' అనే భావన కలిగిన ప్రతి అంశము 'అంతా తానే' అయిన పరమాత్మ భావనలోకి పరిణితి చెందే క్రమంలో ఎన్నో జన్మలెత్తి అట్టిపరిణితివైపుకు ప్రకృతి చేత తర్ఫీదు పొందుతూ వుంటుంది. ఎందుకంటే ప్రకృతిలోని ప్రతి అంశానికి చివరి మజిలీ అదే కనుక."

"పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు సముద్రం లోంచి అలలు పైకి లేవడం చెప్తారు. సముద్రంలో 'అల' పైకి ఎందుకు లేచింది అంటే, సముద్రం నుంచి నేను వేరే అనుకోవడం వల్ల. లేకపోతే దానికి వునికే లేదు. కానీ తిరిగి మళ్లీ దేంట్లో లయం అవ్వాలి? మళ్లీ సముద్రంలోకే లయం అవ్వాలి. అందుకని ఈ సృష్టిలో ప్రతిదీ కూడా అందులో లయం అవటమే చివరి మజిలీ!! అందువల్ల ప్రతి జీవి కార్యకారణ సంబంధం చేత జన్మ పరంపరలు పొంది ముక్తి వైపు పయనిస్తూ వుంటుంది. ఆ పరిణామ క్రమంలో అత్యంత కీలకమైన దశ మానవ జన్మ!"

"ఎందుకంటే మానవజన్మకి మాత్రమే భావ స్వాతంత్రం వుంది. దాని ద్వారా మాత్రమే ముందు జన్మలు నిర్ణయింపబడుతుంటాయి. మనం ఆధ్యాత్మిక పరిణితి, ఆత్మవికాసం వల్ల మాత్రమే పురోగతి చెందుతాము. ఇటువంటి పురోగతి చెందే క్రమంలో జంతుజన్మలుకూడా వచ్చే అవకాశం వుంది. అందుకనే మహాత్ముల సన్నిధిలో సాధకులు పాములు, కుక్కలుగా వచ్చి సత్సంగాలు వినడం జరుగుతూ వుంటుంది."

"పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారి దగ్గర కూడా ఒక కుక్కవచ్చి సత్సంగం దగ్గర కూర్చుంటూ వుండేది. అలాగే ఒక పాము పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారి సమక్షంలో చనిపోతే దానికి ఉత్తరక్రియలు కూడా చేశారు. వారెవరో అటువంటి జన్మలో కెందుకొచ్చారో వారికే తెలియాలి."

"పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు చెప్తారు – విత్తు వుండేది చెట్టు అవ్వడం కోసమే అయినట్లు మానవుడు జన్మకు వచ్చేది భగవంతుడు అవ్వడం కోసమే అని! మానవ జన్మంటూ ఎందుకు ఎత్తాము అనేది మాస్టరుగారు చెప్పినంత స్పష్టంగా ఎవరూ చెప్పలేదు. మానవుడు భగవంతుడు అయ్యేదాకా, అట్టి ప్రేరణ – 'ఉన్నదానితో అసంతృప్తి, లేని దేనికోసమో తపన' – గా మానవులందరిలో ప్రకటమవుతూ వారి జీవిత గమనాన్ని శాసిస్తూ వుంటుంది."

"మానవునికి ఇతర జంతుజాలంలాగా కర్మను అనుసరించి పరిస్థితులు, పరిసరాలు వచ్చినా, అతనికి భగవంతుని వలె భావస్వాతంత్ర్యము, సృజనాత్మకత వున్నవి. అంటే ఒక సంఘటన జరిగితే దాన్ని ఎలా తీసుకోవాలి అనే స్వాతంత్ర్యము వుంటుంది. అలాగే సృజనాత్మకత కూడా వుంటుంది. అంటే వున్న పరిస్థితిని ఒక్క మాటతో, ఒక్క చేతతో పూర్తిగా మార్చుకోగలం. ఈ విషయంలో పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు ఎవరైనా వచ్చి 'నాకు పారాయణ శ్రద్ధగా జరగట్లేదు, మొదట్లో జరిగినట్టు ఇప్పుడు లేదు', అని అంటే – 'నీ మనసుకే ఆ మాట చెప్పు, అది ఎలా చేయాలో, ఇంకా ఆసక్తికరంగా ఎలా చేయాలో చెప్తుంది' అనేవారు. "బాబా ఎదురుకుండా నేను కూర్చుని చదువుతున్నట్టు అనుకోనా? బాబా నా ఎదురుగా లీల చేస్తున్నారు అని భావన చేద్దామా? ఇలా మన మనసుకే పని చెప్తే చాలా ఆలోచనలు వస్తాయి. అది మనసు యొక్క ధర్మం. ఎందుకంటే సృజనాత్మకత అనేది మనలో అనుక్షణం సృష్టిస్తూనే వుంటుంది. ఇంకొక లక్షణం భావ స్వాతంత్ర్యము. ఈ భావ స్వాతంత్ర్యాన్ని వుపయోగించుకోవడం ఎలాగా అని ప్రశ్న వచ్చినప్పుడు, అటువంటి తర్ఫీదు నిచ్చేవాళ్లే సద్గురువులు. ఈ విషయాన్ని జీవులు గుర్తించినప్పుడు, అవి సన్మార్గం కోసం సద్గురు సాన్నిధ్యాన్ని పొందాలని తపిస్తాయి. ఇలా తపించిన వారి సంఖ్యను అనుసరించి వారి సంకల్పమే సద్గురు రూపంలో మన మధ్య అవతరింప చేస్తుంది. అట్టి మహనీయులను సంతానంగా పొందాలని తపించే పరిణితి చెందిన గర్భాలలో, కుటుంబాలలో వారు జన్మిస్తారు."

"అట్టి పుణ్యదంపతులే శ్రీమాన్ ఎక్కిరాల అనంతచార్యులుగారు, శ్రీమతి బుచ్చమ్మగారు. వారి ద్వారా దిగివచ్చిన సమర్థ సద్గురువులే పూజ్యశ్రీ భరద్వాజ మాస్టరుగారు. ఆయనే గృహస్థులమైన మనకు సన్మార్గం చూపడానికి రెండు పార్శ్వాలుగా అంటే తాముగాను, గురుపత్ని, మనందరికీ పూజ్యురాలైన అమ్మగారిగాను మన మధ్య అవతరించారు. చూడటానికి వాళ్లు మానవ శరీరంలో వున్నప్పటికీ వాళ్ళ జీవిత విధానానికి మన జీవితవిధానానికి చాలా తేడా వుంటుంది. వాళ్లు మనలాగానే వివాహబంధంలో వున్నారు. సంతానాన్ని కన్నారు. కానీ మన ఆలోచనా విధానం, వారి ఆలోచనా విధానం వుండే తీరు మొత్తం వేరే!! పరిస్థితులతో సంబంధంలేని స్థితి వాళ్ళది. పరిస్థితులతో మాత్రమే సంబంధం వున్న స్థితి మనది. వారు ఇరువురు మన మధ్య సద్గురు దంపతులై అవతరించడానికి కారణం మన జన్మ జన్మల తపన, వారి అపార కరుణ."

"ఈ విషయాలన్నీ అర్థం చేసుకొని బుద్ధిమంతులమైన విద్యార్థులుగా ఆయన శిక్షణలో నడుద్దాం. పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగార్ల, జన్మదినోత్సవాల సందర్భంగా వారిని మనం శరణు పొందుదాం. మనలను దగ్గరుండి నడిపించమని ప్రార్థిద్దాం" – అంటూ సత్సంగాన్ని ముగించి, 'దిగంబరా దిగంబరా! శ్రీపాద వల్లభ దిగంబరా!' అనే భజన చేసి, మంగళహారతి యిచ్చి, ఆనాటి కార్యక్రమానికి స్వస్తి పలికారు.

జై సాయి మాస్టర్!!

వార్తాలాపము

(గత సంచిక తరువాయి)

శ్రీమతి అడిదం వేదవతి

శ్రీ ప్రకాశానంద స్వామివారిచే విరచితమైన వార్తాలాపమనే యీ గ్రంథము గ్రాంథికభాషలో వ్రాయబడి వుండటం వలన తమకు అర్థంగావడం లేదని చాలామంది పాఠకులు అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తపరిచారు. అందుకని పాఠకుల అభ్యర్థన మేరకు పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజగారి ప్రియపుత్రిక శ్రీమతి అడిదం వేదవతిగారు సరళమైన భాషలో ఈ గ్రంథాన్ని పాఠకులకు అందజేస్తున్నారు - ఎడిటర్.

16వ ప్రసంగము

బాహ్యశౌచ, అంతః శౌచాలెందుకు?

'శౌచాత్స్వాంగ జుగుప్సా పరైర సంసర్గః'

(యోగసూత్రము)

బాహ్యశౌచము చేత తన శరీరం పట్ల జుగుప్స కలుగుతుంది. భార్యాపిల్లల సంసర్గం కలుగదు. నీరు, మట్టి, సబ్బు మొ॥న వాటివలన ప్రతిరోజూ ఎన్నిసార్లు శరీరము శుభ్రం చేసినా, స్నానము చేస్తున్నా, 60, 70 సం॥లు ఏకధాటిగా శరీరాన్ని శుభ్రం చేసినా, దుర్గంధాన్ని పోగొట్టుకోడానికి ప్రతిరోజూ నూనె, అత్తరు, సెంటు మొ॥వి పూస్తున్నా శరీరం నుండి దుర్గంధం పోదు. ఈ విషయాన్ని అనుభవంలోకి తెచ్చుకుంటే శరీరం మీద అసహ్యము కలుగుతుంది. 'శరీరము మలమూత్రాలతో నిండిన, నిందింపదగిన మహామలినమైనది' – అని దానిపట్ల తిరస్కారభావం కలుగుతుంది. తన శరీరంపై తిరస్కారభావం కలిగినపుడు స్త్రీలతోనూ, పిల్లలతోమ సంసర్గం కలిగించుకోడానికి కూడా విరక్తి కలుగుతుంది.

అప్పుడా సంసర్గాన్ని కూడా పోగొట్టుకుంటాడు. ఇది బాహ్యశౌచము యొక్క ఫలితము.

అంతఃశౌచము యొక్క ఫలితము యోగసూత్రంలో ఇలా చెప్పబడింది:

"సత్త్వశుద్ధి సౌమనస్యైకాగ్రతేంద్రియ జయాత్మ దర్శన యోగ్యత్వాని చ"

అంతఃశౌచము చేత సత్త్వశుద్ధి, ప్రసన్నమైన మనస్సు, చిత్తస్థైర్యము, ఇంద్రియవిజయము, ఆత్మదర్శన యోగ్యత్వము సిద్ధిస్తాయి, 'సుఖము' అంటే ప్రకాశమనే ధర్మము కల సత్వగుణము. రజస్తమోగుణాల వలన పరాభవము పొందకూడదు అనే భావము సత్త్వశుద్ధి. సత్త్వశుద్ధి కలిగినట్లైతే సౌమనస్యము (మంచి మనసు) కలుగుతుంది. సౌమనస్యము చేత చిత్తైకాగ్రత సిద్ధిస్తుంది. చిత్తైకాగ్రత వలన ఇంద్రియాలను జయించడం జరుగుతుంది. ఇంద్రియజయము చేత ఆత్మదర్శనానికి

యోగ్యత కలుగుతుంది.

ఈ రోజులలో అంతఃశౌచము పూర్తిగా లోపించింది. కొద్దో గొప్పో బాహ్యాశౌచమే వున్నది. ఈ అపవిత్రమైన శరీరాన్ని తిరస్కరించడానికి బదులు ఇది పవిత్రమైనదని తలుస్తాము. భాగవతంలో కలియుగ ప్రసంగంలో **'స్నానమేవ ప్రసాదనమ్'** అని చెప్పబడింది. 'కలియుగంలో బాహ్యాస్నానమే చేయాలి' – అనేది పవిత్రతకు చిహ్నముగా తలచబడుతోంది..

ఇంద్రియ నిగ్రహము

స్వాభావికంగా (స్వభావసిద్ధంగా) విషయాల వైపుకు మొగ్గే ఇంద్రియాలను విషయాల నుంచి మరలించి ఆత్మచింతనలో నిమగ్నమైన మనస్సును ఇంద్రియాలు అనుసరించేటట్లు ఇంద్రియాలను ప్రేరేపించడమే ఇంద్రియనిగ్రహము. ఇంద్రియాల బాహ్యావిషయాలను కోరే వైఖరిని కఠోపనిషత్తు ఇలా చెబుతోంది –

శ్లో॥ పరాంచి భావ వ్యతృణత్స్వయంభూః
తస్మాత్పరాజ్ పశ్యతి నాన్తరాత్మన్।
కశ్చిద్ధీరః ప్రత్యగాత్మాన మైక్షత్
ఆవృత్త చక్షురమృతత్వమిచ్ఛన్ ॥

భావం: స్వయంభువు ఇంద్రియాలను బాహ్యదృష్టితో సృష్టించాడు. కాబట్టి అవి బహిర్ముఖాలుగానే వుంటాయి. అంతర్ముఖాలుగా వుండవు. మోక్షాన్ని కోరే శక్తిమంతుడు విషయాల నుండి ఇంద్రియాలను విడిచి ప్రత్యగాత్మను చూడగలడు. అంటే ఆత్మజ్ఞానాన్ని పొందగలడు.

ఇంద్రియ ప్రాబల్యము

ఈ వేదాలలో ఇంద్రియాలకు ఆత్మదర్శన సామర్థ్యము లేదని బాహ్యావృత్తి పరాయణాలనీ వివరించబడింది. ఇంద్రియ నిగ్రహము లేనిదే ధర్మ, అర్థ, కామాలనే మూడు వర్గాలను సాధించడానికి అవసరమైన శక్తి కలుగదు. ఇక మోక్షమనే నాలుగవ పురుషార్థము సంగతేమి చెప్పగలము? శిక్షణ పొందని గుఱ్ఱము తన రౌతును మార్గమధ్యములోని కందకము (కాలువ) లో పడేసి బాధపెట్టినట్లు, చేరవలసిన చోటికి చేర్చనట్లు, ఇంద్రియ నిగ్రహములేని వాడిని ఇంద్రియాలు విషయభోగానికి మరలించి మోక్షద్వారము వైపుకు వెళ్ళనివ్వవు. అంతేకాదు నరకంలో కూడా పడేస్తాయి.

జ్ఞానేంద్రియాలు ఐదు – శ్రోతము (చెవి), త్వక్ (చర్మము), చక్షువు (కన్ను), జిహ్వ (నాలుక), ఘ్రాణము (ముక్కు). చెవికి విషయము శబ్దము. కాబట్టి సంగీతము మొ॥నవి వినాలనే కోరిక కలుగుతుంది. చర్మము యొక్క విషయము స్పర్శము. దానితో మెత్తటి పరుపు, ఫ్యాను (చామరము) మొ॥న వాటి పట్ల ప్రేమ కలుగుతుంది, కన్ను యొక్క విషయము రూపము. దానితో నాటకము చూడాలనే కోరిక కలుగుతుంది నాలుక యొక్క విషయము రసము (రుచి). దానితో రుచికరమైన పదార్థాలను అనుభవించాలనే కోరిక కలుగుతుంది. ముక్కు యొక్క విషయము గంధము (వాసన). దానిచేత అత్తరు మొ॥ని అనుభవించాలనే కోరిక కలుగుతుంది. ఈ ఐదు విషయాలను ఎంతకాలము అనుభవిస్తూ వుంటారో అంతకాలము ఇంద్రియ నిగ్రహము కలుగదు.

మనస్సు విషయాసక్తిని విడవకుండా వున్నప్పుడు పట్టుదలతో ఇంద్రియాలను విషయాల నుండి నివర్తింపజేయడం వలన ఇంద్రియ నిగ్రహము సిద్ధించదు. మనస్సు ఇంద్రియాల నుండి తప్పుకుని, ఇంద్రియాలు స్వభావసిద్ధంగా విషయాల నుండి మరలినప్పుడే యథార్థమైన ఇంద్రియ నిగ్రహము కలుగుతుంది.

మనువు ఇలా చెప్పాడు –

శ్లో॥ న తవైతాని శక్యంతే
సన్నియంతుమసేవయా।
విషయేషు ప్రజుష్టాని
యథా జ్ఞానేన నిత్యశః॥

భావం: విషయపదార్థాలను సేవించే ఇంద్రియాలను, విషయ పదార్థాలను అనుభవించకుండా చేయడం వలన

సంయమములో వుంచలేము. జ్ఞానముచేత (వివేకము చేత) వాటిని వశంలో వుంచుకోవడం సులభము.

మాయా పదార్థాల యొక్క అనిత్యత్వము (అశాశ్వతత్వము), తుచ్ఛత్వము (నీచత్వము) తెలియనంతవరకు ఆ పదార్థాలను భోగము నుండి ఎంత శ్రమపడి ఆపినా వాటివైపు మనస్సు పరుగెడుతుంది. వస్తువును వస్తురూపంలో శుద్ధముగా తెలిసికొనిన వెంటనే దాని పట్ల వున్న మోహము తనంతట తానే నశిస్తుంది. ఎలాగంటే స్త్రీ శరీరము పైకి అందంగా కనిపిస్తుంది. కానీ 'శరీరము మలమూత్రాలు, మాంసము మొ॥న చెడు పదార్థాలతో నిండివున్నది' అనే వివేకంతో కూడిన జ్ఞానము కలిగినప్పుడు ఆ విషయం పట్ల మోహము, ఆకర్షణ పోతుంది. దానిపట్ల ఏవిధమైన ఆసక్తి వుండదు.

ధర్మాచరణ

ధర్మాచరణ అంటే శాస్త్రాలలో చెప్పబడిన వర్ణాశ్రమ ధర్మాలు మొ॥న ధర్మాలు యథావిధిగా పాటించడం అని చెప్పవచ్చు. కణాదుడు వైశేషిక దర్శనములో **'యతోఽభ్యుదయనిః శ్రేయససిద్ధిః స ధర్మః'** అని చెప్పాడు. ఈ లోకములోని సుఖాలు, పరలోకంలోని స్వర్గము మొ॥వి, మోక్షము లభించడానికి వీలైన వేదాలలో చెప్పబడిన ఆచరణే ధర్మము అని చెప్పాడు. దానధర్మ కార్యాలు అభ్యుదయానికి కారణాలు – శ్రవణ, మనన, నిధిధ్యాసలను ధర్మాచరణములు శ్రేయస్సుకు కారణాలు.

ధర్మము, దేశధర్మము, కులధర్మము, జాతిధర్మము, వయస్సుధర్మము – గుణధర్మము, శరీరధర్మము, కాలధర్మము, ఆపద్ధర్మము అని అనేక విధాలుగా మహాభారతంలో వివరింపబడింది.

దక్షిణదేశములో బ్రాహ్మణులు కూడ మేనమామ కూతురును వివాహమాడుతారు. ఇది దేశధర్మము.

'వాశిష్ఠాః పంచచూడాః' – వశిష్ఠగోత్రానికి చెందిన బ్రాహ్మణులు పంచశిఖలు (ఐదు పిలకలు) తప్పకుండా కలిగివుండాలి. ఇది కులధర్మము.

బ్రాహ్మణేన షడంగో వేదోఽధ్యేయో జ్ఞేయశ్చః – బ్రాహ్మణుడు ఆరు అంగాలతో కూడిన వేదాన్ని# అధ్యయనం చేయాలి. అర్థాన్ని గ్రహించాలి. ఇది జాతిధర్మము.

అష్టవర్షం బ్రాహ్మణ ముపనయీత: ఎనిమిది సంవత్సరాల వయస్సున్న బ్రాహ్మణ బాలునికి ఉపనయనం చేయాలి. ఇది వయోధర్మం.

పట్టాభిషేకాన్ని పొందిన క్షత్రియుడు ప్రజలను పాలించాలి. ఇది పట్టాభిషేకమనే గుణముతో కూడి వుండడమే గుణధర్మము.

'సంక్రాంతౌ గ్రహణే వాపి దత్తం భవతి చాక్షయమ్' – సంక్రాంతి రోజునగాని, గ్రహణ సమయంలో గాని చేసిన దానానికి అనంతమైన ఫలితముంటుంది. ఇది కాలధర్మ మనబడుతుంది.

తన కులము, జాతి, వయస్సు, గుణాలు మొ॥న వాటికి తగినట్లు జీవితము గడుపుకునే వృత్తి మొ॥వి చేయడం ఆపద్ధర్మము.

- సశేషం

 # వేదాంగాలు (ఆరు వేదాంగాలు) – కల్పము, శిక్ష, వ్యాకరణము, జ్యోతిష్యము, నిరుక్తము, ఛందస్సు.
కల్పము (ప్రకల్పసూత్రాలు) : ఇది వేద ధర్మాచరణకు సంబంధించిన, ఆచారాలకు సంబంధించిన శాస్త్రం; **శిక్ష** : వేదమంత్రాల ఉచ్చారణ శాస్త్రం; **వ్యాకరణము** : వ్యాకరణ సూత్రాలశాస్త్రం ; **నిరుక్తం** : పదాలు ఎలా తయారయ్యాయో (నిఘంటువు) చెప్పేది; **ఛందస్సు** : వేదమంత్రాల నడకను, అక్షరాల కొలతను చెప్పేది; **జ్యోతిషము** : మనం ఏవి, ఎప్పుడు, ఎలా చేయాలో చెప్పేది.

(గత సంచిక తరువాయి)

బుద్ధ ధ్యాన హృదయము

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ

అధ్యాయం - 5

శిక్షణాక్రమము

ఎక్కువసేపు కూర్చోవటం వల్ల కాళ్ళు నొప్పిపెట్టినా, అలసట కలిగివా అయాభావాలను కూడా స్పష్టంగా గుర్తించాలి. ఎంతసేపు ఆ భావాలు ధ్యానాన్ని చెదరగొట్టి మన దృష్టిని ఆకర్షిస్తాయో అంతసేపు స్మృతిని వాటిమీదనే నిలపాలి. ఇలా వాటిపై కేవల శ్రద్ధను పరిచయించినప్పుడు ఒక్కొక్కప్పుడీ బాధలు అంతరించి తిరిగి దృష్టి ప్రధాన స్మృతి లక్షణమైన కడుపు కదలికల మీదకు తిరిగి పనిచేయనారంభిస్తుంది. ఈ బాధలను గుర్తించినపుడు ఆ అనుభూతిని గుర్తించడం మాత్రమే చేయాలిగాని, స్మృతి తొలగి వాటివల్ల కలిగే యితర భావ పరంపరలలో చిక్కుపడకూడదు. విసుగు, బాధ మొదలైనవి చెందకూడదు.

ఈ బాధలంతరించకుండా కొనసాగి సాధనకంతరాయం కలిగించినపుడు ఆసనం మార్చుకోవచ్చు. కాని ఆ మార్చుకుండే సంకల్పాన్ని, ఆ మార్చుకుండే కదలికలను గుర్తిస్తూ మాత్రమే అలా చెయ్యాలి. ఆ బాధనుగాని, మత్తునుగాని సడలించుకోటం కోసం అటూ యిటూ నడవవచ్చు. కాని అలా నడవాలనే తలంపుగాని, ప్రతి అడుగు యొక్క వివిధ అంశాలను గుర్తిస్తుండాలి. మన సౌలభ్యం కోసం 'బుద్ధఘోషుడు' తన వ్యాఖ్యానంలో ఒక్కొక్క క్రియను ఆరు అంశాలుగా విభజించాడు. అయితే అన్నింటినీ గుర్తించడం ఆరంభదశలో కష్టం. ఏవో రెండు లేక మూడు అంశాలను మాత్రం క్రింద సూచించినట్లు గుర్తిస్తే చాలు. మూడు అంశాలు: కాలు పైకెత్తుట, ముందుకు జరుపుట, నేలపై వుంచుట. రెండు అంశాలు: కాలును పైకెత్తుట, ముందుకు పెట్టుట. వేగంగా నడువవలసి వచ్చినప్పుడు యీ రెండంశాలను, తక్కినప్పుడు మూడంశాలను తెంపులేకుండా గుర్తిస్తుండాలి.

స్మృతితో కూడిన నడక ఏకాగ్రతను, లోచూపును పెంచుకోడానికి కొన్ని తత్వాల వారికెంతో వుపకరిస్తుంది. అట్టివారు యెక్కువసేపు కూర్చొనటం వలన కలిగిన బాధను నివారించుకోడానికే కాక దీనిని ఒక ప్రత్యేక అభ్యాసం క్రింద కూడా అలవరచుకోవచ్చు. అందుకే బుద్ధుడు అంటారు. "పగలు, రాత్రి, ఒకటి, మూడు ఝాములలో ధ్యానాన్ని భంగపరచే యోచనలనుండి అటూయిటూ తిరుగుతూనూ, కూర్చొని తన మనస్సును పరిశుద్ధం చేసుకుంటాడు" అని.

ఇలా నడవడాన్ని ప్రత్యేక అభ్యాసంగా పెట్టుకొన్నపుడు నడవడానికి చోటెక్కువ వుండాలి. కొద్ది స్థలంలో తరచూ అటూయిటూ తిరగడం వల్ల తల తిరిగినట్లౌతుంది. అంతేగాక తరచుగా వెనక్కు తిరగవలసిన అవసరం స్మృతిని తొలగిస్తుంది. ఈ సాధనను అలసట చెందేవరకు కొనసాగించాలి.

- సశేషం

(గత సంచిక తరువాయి)

భగవాన్ శ్రీ భరద్వాజ

శ్రీమతి శ్రీదేవి

అధ్యాయం - 7

మహాత్ముల సందర్శనం

"మధులుబ్ధో యథా భృంగః
పుష్పాత్ పుష్పాంతరం వ్రజేత్
జ్ఞానలుబ్ధ స్తథా శిష్యో
గురోర్గుర్వంతరం వ్రజేత్॥"

'మధువునాశించిన తేనెటీగ పువ్వు పువ్వు వద్దకు వెళ్ళి ఒక్కొక్క తేనె బొట్టును సంగ్రహించి లబ్ధి పొందినట్లే జ్ఞానపిపాసి అయిన శిష్యుడు జ్ఞానసంపన్ను లయిన అనేకమంది గురువులను ఆశ్రయించి వారి వద్దనుండి జ్ఞానాన్ని సంపాదించాలి' - అని గురుగీతా వాక్యం.

శ్రీ భరద్వాజగారు శిరిడీలో ఆత్మానుభూతిని పొందిన అనంతరం యింటికి వచ్చిన తర్వాత తమ గదిలో శ్రీ సాయినాథుని పటాన్ని పెట్టుకొని ఆ పటం ఎదురుగా కూర్చుని గంటల తరబడి ధ్యానమగ్ను లయ్యేవారు. ఆ తర్వాత ఆయనకు 'కేవలం సాయినాథుని సమాధిని దర్శించినంత మాత్రానే నాకు యింతటి దివ్యానుభూతి ప్రాప్తించింది. ఇక సాయిబాబాను సశరీరులుగా చూస్తే ఎంత బాగుండేదో కదా!' అన్పించింది. శిరిడీ వెళ్ళినపుడు ఆయన బాబాను కనీసం సశరీరులై వున్న పూర్ణజ్ఞానులను దర్శించే భాగ్యాన్నైనా ప్రసాదించవలసిందిగా ప్రార్థించారు. అటు తర్వాత సాయినాథుడు తమకు ఎందరో మహాత్ముల, జ్ఞాన సంపన్నుల దర్శన ఆశీస్సులను అనుగ్రహించారని ఆయన చెప్పారు.

ఇక్కడ ఈ సన్నివేశాలను గురించి తెలుసుకుంటున్న యీ సందర్భంలో - శ్రీ భరద్వాజగారు మహాత్ములను దర్శించటం, వారి అనుగ్రహాన్ని, ఆశీస్సులను పొందానని చెప్పటం అనే విషయాన్ని కొంత విశ్లేషించటం ఎంతైనా సమంజసంగా తోస్తుంది.

శ్రీ భరద్వాజగారి జీవితాన్ని ఆమూలాగ్రం మన అవగాహనకు అందినంత మేరకు అవలోకిస్తే, వారు పరిపూర్ణ దత్తావతారులన్న విషయం నిస్సంశయం. అయితే దైవానికి మహాత్ముల దర్శన ఆశీస్సులు అవసరమా? అన్న ప్రశ్నకు సమాధానం తెలుసుకొనే యత్నంలో భాగంగా ప్రారంభంనుండీ ఆయన జీవిత గమనాన్ని పర్యవేక్షిస్తే - ఆ మహనీయుడు తమ అన్నగారి అబ్బాయితో మమకారాన్ని పెంచుకొనటం - అతని మరణంతో విచలితుడవటం - ఆ తర్వాత జీవన్మరణాలపై ఏళ్ళ తరబడి సాగిన సాధన, పరిశోధన - అటుపై ఒంగోలులో ఊరి బయట అనుభవమైన ప్రగాఢ శాంతి, అదే సమయంలో అనూహ్యంగా సమాధానపడిన సందేహాలు, ప్రశ్నలు - చివరగా సాయినాథుని అనుగ్రహంతో పొందిన ధ్యాన సమాధిస్థితి - యిలా వరుస క్రమంలో నడచిన ఆయన జీవిత ఘటనల పరంపరలో ఒక సాధారణ సాధకుని వలె - యింకా చెప్పాలంటే ఆయన మమకారాది మానవ

సహజ గుణాలు కలిగిన సామాన్యుని వలె మనకు దర్శనమిస్తారు. ఒక ప్రజ్ఞావంతుడైన సాధకునిగా తమ తీవ్రసాధనతో కొంత ఆధ్యాత్మిక పరిణితిని సాధించి, అటుపై గుర్వనుగ్రహంతో ఆత్మానుభూతిని పొందినట్లుగా మాత్రమే మన మనోనేత్రానికి ఆయన గోచరిస్తారు.

అయితే సాక్షాత్తూ దత్తావతారులైన శ్రీ భరద్వాజగారు ఒక సామాన్య మానవుని వలె వివిధ మహాత్ముల సందర్శనం కోసం తపిస్తూ వారి చెంతకు ఎందుకు పరుగులెత్తారు?

ఈ ప్రశ్నకు సమాధానం తెలియాలంటే శ్రీ భరద్వాజగారు వివిధ మహాత్ములను సందర్శించిన సందర్భాలను వివరంగా తెలుసుకొనటం ఎంతో ఆవశ్యకం. కనుక ఒక్కొక్క మహాత్మునితో భరద్వాజగారి సమాగమంలో జరిగిన సన్నివేశాలను ప్రస్తావించుకొందాం –

1. శ్రీజిల్లెళ్ళమూడి అమ్మ : శిరిడీలో సాయినాథుని పరిపూర్ణ అనుగ్రహాన్ని పొందిన అనంతరం భరద్వాజగారు మొట్టమొదటగా జిల్లెళ్ళమూడి అమ్మను దర్శించారు. ఆ తర్వాత జిల్లెళ్ళమూడిలో కొంతకాలం వున్నారు. జిల్లెళ్ళమూడి అమ్మ భరద్వాజగారిని ఎంతగానో అభిమానించేవారు. 'నైష్ఠిక బ్రహ్మచారి' అనీ, 'నిజమైన భక్తుడు', 'అసలైన బ్రాహ్మణుడు' అని కీర్తించారు. ఆ రోజుల్లో అమ్మతో భరద్వాజగారు నిరంతరం ఆధ్యాత్మిక చర్చలు జరుపుతుండేవారు.

ఒకసారి అమ్మ దర్శనానికి జిల్లెళ్ళమూడి వచ్చిన భరద్వాజగారు తిరిగి హైద్రాబాద్ వెళ్ళబోతూ అమ్మ దగ్గర సెలవు తీసుకొనేందుకై అమ్మ గది వద్దకు వచ్చారు. జిల్లెళ్ళమూడి అమ్మకు ఎన్నో బిందెల నీళ్ళతో ప్రతిరోజూ స్నానం చేయటం అలవాటు. ఆ రోజు శ్రీ మాస్టరుగారు అమ్మ గది వద్దకు వెళ్ళగానే అక్కడే వున్న కృష్ణవేణమ్మ అనే భక్తురాలు భరద్వాజగారితో "అమ్మ యిప్పుడే స్నానానికి వెళ్ళారు" అని చెప్పింది. ఆమె అలా చెబుతుండగానే లోపలినుండి అమ్మ కృష్ణవేణమ్మను కేకవేసి లోపలికి పిలిచి, "భరద్వాజను లోపలకు పంప"మని అన్నారు. కృష్ణవేణమ్మ దిగ్భ్రాంతురాలైంది. అమ్మ స్నానాల గదిలో స్నానం చేస్తున్నారు. అమ్మకు కొందరు స్త్రీలు స్నానం చేయిస్తున్నారు. 'భరద్వాజగార్ని రమ్మంటున్నారేమిటి?' అనుకొంటూ "అమ్మా! మీరు .... స్నానం చేస్తున్నారు కదా!" అన్నది. అమ్మ జవాబు చెప్పకుండా "ముందు భరద్వాజను లోపలికి పంపు" అన్నారు మళ్ళీ. ఆమె వెళ్ళి చెప్పింది. భరద్వాజగారు లోపలికి వెళ్ళారు. అమ్మ సంతోషంగా ఆయనతో మాట్లాడారు. అప్పుడు అమ్మ ఆయనతో, "ఇప్పుడు నన్ను చూస్తుంటే నీకెలా అనిపిస్తున్నది నాన్నా!" అని అడిగారు. అప్పుడు మాస్టరుగారు, "చిన్నపిల్ల పెద్ద ఆకారంతో వున్నట్లున్నదమ్మా!" అన్నారు. ఆయన ఆమెతో కొంచెంసేపు మాట్లాడి సెలవు తీసుకుని వచ్చేశారు.

ఈ సన్నివేశం మహాభారతగాధను గుర్తుకు తెస్తుంది. ఒకసారి కొందరు స్త్రీలు, ఒక కొలనులో స్నానం చేస్తూవుండగా శుక మహర్షి ఆ కొలను ప్రక్కగా నడచి వెళ్తూవుండటం చూసిన ఆ స్త్రీలు ఆయనను ఏమీ పట్టించుకోకుండా ఎంతో నిర్భయంగా స్నానం చేస్తూనే వుంటారు. కొంతసేపటికి శుకుని తండ్రి వేదవ్యాస మహర్షి అదే దారిలో వస్తూ వుండగా చూసిన ఆ స్త్రీలు ఆయన ఎంతో దూరంగా వుండగానే కొలను నుండి బయటకు వచ్చి గబగబా ఒంటినిండుగా వస్త్రాలు ధరిస్తారు.

యువకుడైన శుకమహర్షి అన్యత్వ భావన లేక దేహభ్రాంతి నుండి విడివడిన బ్రహ్మజ్ఞాని కనుక ఆ స్త్రీలు ఆయనను చూసి కూడా సంకోచం లేక స్నానమాచరించగలిగారు. వయసులో పెద్దవాడైన వ్యాస మహాముని దేహభావన కలిగి వుండటం వలన ఆ స్త్రీలు సిగ్గుతో వస్త్రాలను ధరించారు.

ఈ సన్నివేశం భరద్వాజగారి స్థితి ఏమిటో స్పష్టపరుస్తుంది. అలౌకిక శక్తి సంపన్నురాలైన జిల్లెళ్ళమూడి అమ్మ సామాన్యులకు సామాన్యుని వలె కన్పించే శ్రీ భరద్వాజగారిని దేహభ్రాంతిని వీడిన ముక్తపురుషునిగా గుర్తించి గౌరవించటం జరిగింది.

- సశేషం

(గత సంచిక తరువాయి)

శ్రీశ్రీశ్రీ మాతా ఆనందమయి జీవితం మరియు బోధలు

శ్రీమతి శ్రీదేవి

వింధ్యాచలంలో ఒకసారి ఒక విచిత్రమైన సన్నివేశం చోటుచేసుకుంది. క్షేత్ర బాబు అనే ఒక పెద్దమనిషి ఒక రోజు కాషాయవస్త్రాలు ధరించి, నుదుటన దట్టంగా విభూతి రేఖలు, కుంకుమ, భుజాలకు, చేతులకు కూడా విభూతి రేఖలు ధరించి మెడనిండుగా పెద్ద పెద్ద రుద్రాక్షమాలలు ధరించి, శ్రీ ఆనందమయి అమ్మ వద్దకు వచ్చాడు. తనకు సన్యాస దీక్ష యిప్పించవలసిందిగా అమ్మను కోరాడు. అమ్మ అతనితో యెక్కువగా యేమీ మాట్లాడలేదు. ఇది సమయం కాదని చెప్పి అతనిని యింటికి పంపివేశారు. క్షేత్ర బాబు మరల ఒక నెల రోజుల తర్వాత అదే వేషంలో అమ్మ వద్దకు వచ్చాడు. తనకు సన్యాసదీక్ష యిప్పించవలసిందిగా ప్రాధేయపడ్డాడు. "అమ్మా! సంసార జీవితమంటే నాకు విరక్తి పుట్టింది. ఇప్పుడు నేను పూర్తి వైరాగ్యంలో వున్నాను. భార్య, బిడ్డలు, బంధువులు యెవ్వరి మీదా నాకు యిప్పుడు యెటువంటి ప్రేమ, మమకారాలు కొంచెం కూడా లేవు. నేనిప్పుడు పూర్తి వైరాగ్యంలో వున్నాను. ఇటువంటి పరిస్థితిలో నేనింక యింటికి యెలా వెళ్ళగలను? దయతో నాకు సన్యాసం యిప్పించండి" అన్నాడు. శ్రీ ఆనందమయి అమ్మ అంతా విన్నారు. అతనితో "అలాగా! అంతటి వైరాగ్యంలో వున్నావా? మంచిదే. సరే, నువ్వు యింతగా తపిస్తున్నావు కనుక నువ్వు చెప్పినట్లే చేస్తాను. కానీ ముందు నువ్వు నేను చెప్పినట్లు చేయి. ముందుగా ఆ కాషాయ వస్త్రాలు తీసివేసి మామూలు వస్త్రాలు ధరించు. ఆ నామాలు, కుంకుమ అంత అతిగా ధరించవలసిన పని యేమిటి? ఆ వేషం మార్చి ఆశ్రమంలో జపతపాదులతో భగవన్నామ స్మరణలో గడుపుతూ వుండు. సన్యాస దీక్ష సంగతి తర్వాత చూద్దాం" అన్నారు.

అతడు అమ్మ చెప్పినట్లే మామూలు వస్త్రాలు ధరించి ఆశ్రమంలోనే వుండసాగాడు. కొన్ని రోజులు గడిచాయి.. ఒక రోజు క్షేత్రబాబు అమ్మ వద్దకు వచ్చాడు. అమ్మతో "అమ్మా! నాలుగు రోజుల నుంచి ప్రతి రాత్రి నాకు నా చిన్న కుమారుడు కలలో కనిపిస్తున్నాడు. నా భార్య, పిల్లలు కలలో కనిపించి నన్ను యింటికి రమ్మని పిలుస్తున్నారు. నాకైతే వెళ్ళాలని లేదుగానీ, వెళ్ళకపోతే వాళ్ళు యేమైపోతారో అని బాధగా వున్నది. కొన్నాళ్ళు యింటికి వెళ్ళి వాళ్ళతో గడిపివస్తే వాళ్ళు సంతోషిస్తారు. నాకూ మనస్సు కుదుట పడుతుంది" అన్నాడు.

అమ్మ నవ్వుతూ "చూశావా? ఏ బంధాలూ నీకు లేవు అని చెప్పావుకదా? ఇప్పుడు కుటుంబం గురించి యింతగా తపిస్తున్నావేమిటి? కాషాయ వస్త్రం ధరించటం, సన్యాసం తీసుకొనటం తమాషా అనుకున్నావా?

వేషం మార్చుగానే సన్యాసి అయిపోరు. సన్యాస దీక్ష తీసుకొనటానికి తగిన అర్హతను కలిగి వుండాలి. సన్యాసము తీసుకొనగల మానసిక స్థాయి నీకు లేదు. కనుక మామూలు వేషధారణతో మామూలుగా వుండు. సదాచారాన్ని పాటిస్తూ భగవచ్చింతనలో గడుపు" అని చెప్పారు.

క్షేత్రబాబు యింటికి వెళ్ళి పోయిన తర్వాత అమ్మ భక్తులతో "మొదటిసారి వచ్చినప్పుడే నేను కాషాయవస్త్రాలు విడిచిపెట్టి మామూలు వస్త్రాలు ధరించమని యితనితో చెప్పాను. అందరూ కాషాయవస్త్రాలు ధరింప జేస్తారు. నేను కాషాయవస్త్రాలను వదిలి పెట్టేలాగ చేస్తాను" అంటూ పెద్దగా నవ్వసాగారు.

కొన్నాళ్ళ తర్వాత క్షేత్రబాబు మళ్ళీ అమ్మ వద్దకు వచ్చాడు. ఆశ్రమంలో సేవలో గడుపుతానని అమ్మని అభ్యర్థించాడు. అమ్మ అందుకు అభ్యంతరం చెప్పకపోవటంతో అమ్మ అనుమతితో అమ్మ ఆదేశించిన సేవలలో పాల్గొంటూ ఆశ్రమంలోనే గడుపసాగాడు క్షేత్రబాబు.

శ్రీ ఆనందమయి మాత వింధ్యాచలంలో కొన్ని నెలలు గడిపారు. ఆ తర్వాత డెహరాడూన్ వెళ్ళాలని సంకల్పించారు. బాల వితంతువు అయిన అమ్మ పినతల్లి కుమార్తె ఒకరు గృహపరిత్యాగం చేసి చాలా కాలంగా అమ్మ వద్దనే వుంటున్నారు. కాశీలోని నిర్మలబాబు అనే భక్తుడు కొంతకాలం క్రిందట మరణించాడు. అతని భార్యకూడ అమ్మ సన్నిధిలో సాధనలో గడుపసాగింది. అమ్మ వింధ్యాచలం నుండి డెహ్రాడూన్ బయలుదేరటానికి కొన్ని రోజుల ముందు సాధనలో కొన్ని సూచనలు చేసి నియమాలు విధించారు. నిశిబాబు, జటబాబు, విరాజ మోహినీ దీదీ, నిర్మల బాబు భార్య, అమ్మమ్మ గారు (అమ్మ తల్లిగారు) – వీరందరికి అమ్మ శిరోముండనం చేయించి, పసుపు వస్త్రాలను ధరింప జేశారు.

శ్రీ ఆనందమయి అమ్మ వింధ్యాచలం నుండీ డెహ్రాడూన్ రావటానికి ముందు కొన్ని ప్రదేశాలు పర్యటించారు. అలహాబాద్, చిత్రకూట్, ఆగ్రా, మధుర, బృందావనం, జైపూర్, ఢిల్లీ వెళ్ళటం జరిగింది. అమ్మ యీ పూర్లలో ఒక్కొక్క చోట రెండు మూడు రోజులు మాత్రమే గడిపారు. ఆ తర్వాత డెహ్రాడూన్‌లోని కిషన్ పూర్ అనే చోట కొత్తగా నిర్మింపబడిన ఆశ్రమ ప్రారంభోత్సవానికి అమ్మ డెహ్రాడూన్ రావటం జరిగింది. ఆశ్రమంలో ఒక పెద్ద యజ్ఞశాల, యజ్ఞకుండ నిర్మాణములు కూడా జరిగాయి.

డెహ్రాడూన్‌లో కిషన్ పూర్ ఆశ్రమంలోని మందిరంలో అమ్మ విడిది చేశారు. మిగిలిన భక్తులందరూ ఆశ్రమ సమీపంలోని ఖాళీగా వున్న ఒక పెద్ద బంగళాలో వుండేందుకు యేర్పాట్లు జరిగాయి.

అమ్మ జన్మదినం రోజున జనన సమయంలో అమ్మ ఆశ్రమ ప్రవేశం చేయాలని ముహూర్తం నిర్ణయింపబడింది. ఆనాడే మందిరంలో విగ్రహ ప్రతిష్ఠ, యజ్ఞారంభ కార్యక్రమాలు జరగాలని నిర్ణయించారు.

ఆశ్రమ ప్రారంభోత్సవం యెంతో వైభవోపేతంగా జరిపించ సంకల్పించిన డెహరాడూన్ భక్తులు రకరకాల రంగు రంగుల విద్యుద్దీపాల, వివిధ రంగుల కాగితాల, పువ్వుల తోరణాలతో ఆశ్రమాన్ని అలంకరించారు. తాటియాకుల పందిళ్ళు, అరటి మొక్కలు, పూర్ణకలశాలు – ఒకటేమిటి? రకరకాల అలంకారాలతో యెంతో ఆడంబరంగా ముస్తాబైంది ఆశ్రమం. సంకీర్తన కోసం నిర్మించిన పెద్ద హాలులో శ్రీ ఆనందమయి అమ్మ నిలువెత్తు చిత్రపటం వుంచారు. 1936వ సంవత్సరం వైశాఖ బహుళ చవితి తెల్లవారుఝాము నుండి మన్మథబాబు అనే భక్తుడు అమ్మ చిత్రపటానికి సహస్రనామ పూజలు ప్రారంభించాడు.

- సశేషం

ద్వారకామాయి అనుభవమండపము

శ్రీమతి శివకుమారి, చీరాల

నాకు ఒక అబ్బాయి, అమ్మాయి! అమ్మాయికి పెళ్లి చేసిన తర్వాత మొదట పాప పుట్టింది. బాబు పుట్టలేదన్న కోపంతో అల్లుడు మా అమ్మాయిని వదిలిపెట్టి వెళ్ళిపోయారు. అప్పుడు మాకు తెలిసినవారు నాకు శ్రీసాయిలీలామృతము గ్రంథం ఇచ్చారు. అప్పటినుంచి ఆ గ్రంథం పారాయణ చేసుకుంటూ, శిరిడి సాయినాథుడినే నమ్ముకొన్నాను. తర్వాత కొంతకాలానికి మధ్యవర్తుల ద్వారా వాళ్ళిద్దర్నీ కలపడం జరిగింది.

మా మనవరాలు చిన్నప్పటినుంచి అసలు అన్నమే తినేది కాదు. పాలు లాంటి ద్రవపదార్థాలు మాత్రం తాగేది. పాపకి నీరసం వస్తుందమోనని కొంచెం వయసుపెరిగాక, చాలా తంటాలుపడి, ఒకొక్కసారి కొట్టి పెడితే, అతి కష్టం మీద ఒక ముద్ద తినేది. కానీ చాలా హుషారుగా ఉండేది. పాపకి ఐదు సంవత్సరాలు వయసప్పుడు నేను, కొంతమందితో కలిసి పాపని తీసుకుని శిరిడీ వెళ్లాను. ప్రయాణంలో అందరి ముందు అన్నం కొట్టి పెడుతుంటే నన్ను తిట్టుకుంటారని, నాలుగురోజుల్లో ఇంటికి వెళ్ళి పోతాము కదాని వదిలేసాను. ఆ పిల్ల అలాగే పాలు త్రాగి ఆడుకుంటుండేది. అది చూసిన అందరూ, అమ్మాయి ఏమీ తినటంలేదు అనడిగితే, ఎప్పుడూ అంతే అని చెప్పి ఊరుకున్నాను. ఒకరోజు అందరం శని సింగనాపూర్ వెళ్తున్నాము. అప్పుడు

పాప హుషారు తగ్గి నీరసపడిపోతోంది. హఠాత్తుగా పాప పరిస్థితి ఇలా మారిందేవిటి? అని వెనకాల కూర్చుని, పాపని ఒళ్ళోపెట్టుకుని బాబా స్మరణ చేస్తూ, ఏడుస్తున్నాను.. అక్కడ దిగాక, కొబ్బరి నీళ్లు పట్టిస్తే

కొద్దిగా నయమయింది. ఒక వారం రోజులు యాత్ర అయ్యాక తిరిగి వచ్చేటప్పుడు, పాప అన్నం తినేటట్టు చెయ్యమని బాబాని వేడుకున్నాను. శిరిడి నుంచి తిరిగి వచ్చినప్పటినుంచి, పాప అన్నం తినడం మొదలుపెట్టింది. అది మా అదృష్టం, ఆయన చేసిన మరొక గొప్ప లీల!

మా అమ్మాయి రెండోసారి గర్భవతి అయింది. మొదటిసారి అమ్మాయి పుడితేనే అబ్బాయి పుట్టలేదని గొడవచేసిన మా అల్లుడు, రెండోసారి అమ్మాయి పుడితే యిక 'విడిపోవడం ఖాయం' అని భయపడేవాళ్ళం. నేను బాబా మీద భారం వేసి, పారాయణ చేసుకునే దాన్ని. ఒక రోజు అచ్చు బాబా వేషంలో వున్న ఒకతను, చేతిలో భిక్షాపాత్ర పట్టుకుని మా అమ్మాయి ఇంటి ముందర నిలుచున్నారట. మా అమ్మాయి బయటికి వచ్చేసరికి ఏమీ అడగకుండా, 'అబ్బాయి పుడతాడు, అబ్బాయి పుడతాడులే' అంటూ వెళ్ళిపోయారట! తను ఆశ్చర్యం నించి తేరుకుని చుట్టుపక్కల చూస్తే ఎక్కడా కనిపించలేదట. తరవాత బాబావారు చెప్పినట్టుగానే, అబ్బాయి పుట్టాడు.

అయితే ఇక్కడ ఇంకొక పెద్ద లీల జరిగింది. బాబు ఉదయం 6 గంటలకు పుట్టాడు. వెంటనే వైద్యులు బాబుని నాకిచ్చి పిల్లల ఆసుపత్రికి తీసుకెళ్ళమన్నారు. అక్కడికెడితే వాళ్ళు బాబుకి స్కానింగ్, ఎక్స్ రే, అన్నీ తీస్తున్నారు. బాబు చాలా బాగున్నాడు. వాడికేమయ్యిందో నాకు చెప్పటంలేదు. ఒక గంట పోయాక, "బాబుని విజయవాడ గాని, గుంటూరు గాని పిల్లల ఆసుపత్రికి తీసుకెళ్లండి" అని చెప్పారు. నేను అక్కడే గట్టిగా ఏడ్చేసాను. అప్పుడు అక్కడి వైద్యులు నాతో, "బాబుకి మలద్వారం లేదు, మీరు గుంటూరు గాని విజయవాడ గాని తీసుకెళ్తే వాళ్ళు చికిత్స చేస్తారు" అని చెప్పారు. మావి అంతంత మాత్రం జీవితాలు. మావారు లేరు. పురుడుకే చాలా ఖర్చయింది. ఇప్పుడు ఎంత ఖర్చవుతుందోనని భయం ఒకపక్క, బాబుకి ఏమవుతుందోనన్న భయం ఇంకొకపక్క. అప్పటికప్పుడు కారు మాట్లాడుకుని, ఇద్దరిని తోడుతీసుకుని, సాయంత్రం గుంటూరు తీసుకెళ్ళాను. గుంటూరు వెళ్ళే దాకా ఏడుస్తూ బాబా నామం వదలకుండా చెప్పుకుంటూనే వున్నాను. మేము సాయంత్రం నాలుగు గంటలకు బయలుదేరితే గుంటూరు చేరేసరికి ఏడయ్యింది. అక్కడి వైద్యులు బాబుని లోపలకి తీసుకెళ్లారు. ఉదయం నుంచి, నేను మొహం కడుక్కుని నీళ్లు కూడా తాగలేదు. కళ్ళు తిరిగి పోతున్నాయి. మళ్ళీ బాబుకి స్కాన్ చెయ్యాలని చెప్పారు. చీరాలలో ఉదయం తీయించినవి చూపించినా, వేరే రాశామని, తీయించమని చెప్పారు. సరేనని పక్కనే వున్న స్కాన్ సెంటర్ కి వెడితే, వాళ్ళు బాబుని లోపలకి తీసుకెళ్ళే లోపు, బాబుకు ఎక్కిళ్ళు రావడం మొదలయ్యింది. మళ్ళీ ఈ వైద్యులు ఇప్పుడు స్కాన్ చెయ్యము, ఇందాకటి ఆసుపత్రికి తీసుకెళ్ళమన్నారు. నేను వెంటనే ఆసుపత్రికి వెళ్ళి, విషయం చెప్పాను. బాబుకి ఉదయం నుంచి ఏమీ ఇవ్వలేదని చెప్పాను. అప్పుడు సిస్టర్ ని పిలిచి, బాబుకి పాలుపట్టి తీసుకురమ్మని పంపించారు. నాకు ఈసారి ధైర్యం సరిపోలేదు. "బాబా! మగబిడ్డని యిచ్చినట్లే యిచ్చి ఇంత బాధకి గురిచేస్తున్నావా?" అని బాగా ఏడుస్తున్నాను. సిస్టర్ బాబుకి పాలుపట్టించి తీసుకురాగానే, ఎక్కిళ్ళు ఆగిపోయి, మలవిసర్జన చేశాడు! ఇది చూసి వైద్యులందరూ ఆశ్చర్యపోయారు. అసలు మలద్వారమే లేకుంటే ఇది ఎలా జరిగిందని అందరూ గుసగుసలాడుకుంటున్నారు. నా మనసు బాబా మీద కృతజ్ఞతతో నిండిపోయింది. 'అంతా బాగానేవుందమ్మా తీసుకెళ్ళు' అంటున్నారు.

"చీరాల నుంచి వచ్చాను, మళ్ళీ అంతదూరం వెడితే నేను రాలేను, మీరు మళ్ళీ పరీక్ష చేస్తేనే నేను వెడతాను" అన్నాను. ఈసారి వైద్యులు నన్ను శస్త్రచికిత్స చేసే గదిలోకి తీసుకెళ్ళి, మలద్వారం పరీక్ష చేసే ఒక పరికరం తెచ్చి, నా ఎదురుగా పరీక్ష చేసి, ఇక యే ఇబ్బంది రాదని చెప్పి నన్ను పంపించారు.

హమ్మయ్య! అనుకుని బైటకివస్తే, మమ్మల్ని తీసుకొచ్చిన కారు డ్రైవరు అక్కడే కూర్చుని ఉన్నాడు. నేను, ఇక్కడే ఎందుకున్నావని అడిగితే, "మీ బాధ చూస్తే

వెళ్ళబుద్ధి కాలేదు, ఏమైనా అవసరం వుంటుందేమోనని యిక్కడే వున్నాను" అన్నాడు. నేను ఆశ్చర్యపోతూ, సరే చీరాల వెడదాము బాడుగ ఎంతని అడిగితే, ఇప్పుడేమీ ఇవ్వనవసరం లేదు అన్నాడు. ఎంత చెప్పినా తిరిగి వెళ్ళడానికి డబ్బులు తీసుకోకుండా మమ్మల్ని చీరాలలో దించాడు. ఆసుపత్రిలో జరిగినది చెబితే అతనుకూడా ఆశ్చర్యపోయాడు. తరవాత చీరాలలో పిల్లల ఆసుపత్రి వైద్యులు కూడా బాబుని పరీక్ష చేసి 'అంతా బాగానే ఉందమ్మా' అని మమ్మల్ని పంపించేశారు. ఇప్పుడు బాబుకి 12 సంవత్సరాలు. వాడు చక్కగా చదువుకుంటున్నాడు, ఆరోగ్యంగా ఉన్నాడు. వాడికి 'జ్ఞాన సాయి' అని బాబా పేరే పెట్టుకున్నాము.

ఒకసారి ఒకతను విభూతి రేఖలు పెట్టుకొని ఎర్ర పట్టుపంచె కట్టుకొని, మా అమ్మాయి వాళ్ళ ఇంటికి వచ్చి, "అమ్మా! నేను అన్నవరం నుంచి వస్తున్నాను, మీ అబ్బాయికి కొంచెం ఇబ్బంది రాబోతోంది. జాగ్రత్త పడాలి" అని మా అమ్మాయితో చెప్పాడట. మా అమ్మాయికి అతనిమీద గౌరవభావం కలిగి, తన పిల్లాడికి నిజంగానే ఏదో ఆపద రాబోతోందేమో, లేకపోతే పనికట్టుకుని మా ఇంటికి ఎందుకు వస్తాడని, వరండాలో అతనికి కుర్చీవేసి కూర్చోపెట్టింది. "పరిహారం చెప్తాను చేసుకోండి, నా దగ్గర బాబుకి కట్టడానికి ఒక లాకెట్ ఉంది, మూడు తెచ్చాను, రెండు అయిపోయాయి, ఒకటే ఉంది, దాని విలువ మూడు వేలు" అని చెప్పాడట. మా అమ్మాయి, నా దగ్గర డబ్బులు లేవు, మా అమ్మ దగ్గర వుంటాయి, అమ్మ బయటికి వెళ్ళింది, అని చెప్తే, వివరాలేమీ చెప్పకుండా ఇంటికి రమ్మని ఫోను చెయ్యమన్నాడట. మా అమ్మాయి నాకు వెంటనే రమ్మని ఫోను చేసి, కారణం అడిగేలోపే ఫోను పెట్టేసింది. నేను హడావిడిగా మా అమ్మాయి ఇంటికి వచ్చి, వరండాలో కూర్చుని వున్న ఆయనకి నమస్కారం చేసుకున్నాను. ఆయన చాలా వర్ఛస్సుతో వున్నారు. నాతో, "మీ ఇంటి మీదుగా వెడుతుంటే, అన్నవరం సత్యనారాయణ స్వామి మీ ఇంట్లో వున్న చిన్న అబ్బాయికి ఆపద రాబోతోందని చెప్పారు, అందుకే ఇక్కడకి వచ్చాను" అన్నారు. లాకెట్ విలువ 3000 రూపాయలు అని నాతో కూడా చెప్పి, "మీరు నా దగ్గర కొనకపోయినా, వైజాగులో ఒక ఆశ్రమం ఉంది, ఇది అక్కడ దొరుకుతుంది, మీరు అక్కడకి వెళ్ళి తెచ్చుకోవచ్చు" అన్నాడు. నేను, లాకెట్ చూపించమన్నాను. సంచిలోనించి ఒక తాడుకి కట్టి ఉన్న శివపార్వతులు వున్న ప్లాస్టిక్ లాకెట్టు తీసాడు. అది తిరునాళ్ళలో పదిరూపాయలు ఉంటుంది. నాకు విషయం మొత్తం అర్థమైపోయింది. "మాకేమీ లాకెట్లు వద్దు" అని చెప్పాను. మా అమ్మాయి తన కొడుక్కి ఏదైనా అయిపోతుందేమో, దేవుడిలాంటి మనిషి ఇంటికి వచ్చి చెప్తే వెళ్ళకొడుతోందని, నా వైపు ఆందోళనగా చూస్తోంది. నా సమాధానం విని అతను, "మరి మీ అబ్బాయికి ఏమైనా ఫరవాలేదా" అన్నాడు, నేను మా ఇంటి గోడకి తగిలించివున్న శిరిడి సాయిబాబా ఫోటో వైపు తిరిగి, "ఆయన మమ్మల్ని కాపాడతారు" అని చెప్పాను. వెంటనే ఆయన నేను చూసిన వైపుకి, ఎవరాయన? అని చూసాడు. అక్కడ గోడకి బాబా పటం తగిలించి ఉంది. పటం వైపు తదేకంగా చూసి, నా వైపు చూసి, నెమ్మదిగా లాకెట్టు సంచీలో పెట్టుకుని, "సరేనమ్మా, మీకేమీ ఇబ్బంది రాకుండా ఆయన చూసుకుంటాడు" అని, "భోజనానికి ఏదైనా డబ్బులు ఇప్పించండి" అన్నాడు. ఆయన చేయబోయిన మోసానికి ఏమీ ఇవ్వబుద్ధి కాకపోయినా, భోజనానికి అడిగాడని, మాకు తోచినది ఇచ్చి పంపించాను. మా మనవడికి ఇప్పటిదాకా కూడా ఎలాంటి ఇబ్బంది కలగలేదు.

శ్రీ సాయిబాబావారి కరుణ ముందు, నాకున్న విశ్వాసం ఏపాటిది? జీవితంలో జరిగిన, జరుగుతున్న ఒడిదుడుకులన్నింటిలో, వెన్నంటి కాపాడుతూ ప్రత్యక్ష అనుభవాన్ని ప్రసాదిస్తున్న సాయినాథునికి సదా కృతజ్ఞురాలిని!!! ●

ఆచార్యుని అద్భుత లీలలు

శ్రీ నారాయణ, పామూరు

పూజ్యశ్రీ భరద్వాజ గురుదేవుల లీలావైభవాన్ని పామూరు వాస్తవ్యులు శ్రీ నారాయణగారు ఈవిధంగా తెలియచేస్తున్నారు...

నేను 2001లో మొట్టమొదటిసారి 'శ్రీ సాయిలీలామృతం' పారాయణ చేశాను. అప్పటికి మాకు వివాహమై మూడు సంవత్సరాలైనా పిల్లలు లేరు. బాబాను సంతానం కావాలని కోరుకున్నాను. 2002లో మాకు బాబు పుట్టాడు. ఆ తరువాతనుంచి లాంఛనంగా పారాయణ చేసేవాడిని. 2013 జనవరినుంచి శ్రీసాయిలీలామృతం పారాయణలు శ్రద్ధగా చేసుకోవడం మొదలుపెట్టాను.

నేను అదే సంవత్సరం అక్టోబరులో శిరిడీకి వెళ్లాను. అక్కడ చావడికి దగ్గరలో గది తీసుకున్నాను. మర్నాడు ఉదయం కాకడహారతి గదిలోనే చేసుకుంటున్నాను. కొంతసేపటికి ప్రత్యక్షంగా బాబా వచ్చి ఎవరితోనో మాట్లాడుతున్నట్టు చేసి, నన్ను తదేకంగా చూసి వెళ్లిపోయారు. తరువాత పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు వచ్చి వారు కూడా పక్కన ఎవరితోనో మాట్లాడుతున్నట్టు చేసి, నన్ను తదేకంగా చూసి వెళ్లిపోయారు. ఆ ఇద్దరి ప్రత్యక్ష దర్శనంతో విపరీతమైన ఆనందపారవశ్యం కలిగింది.

శిరిడీనుంచి తిరిగి వచ్చాక, 'ఎవరైనా సత్సంగం చేస్తే బాగుండును, నేను కూడా వెళ్ళేవాడిని కదా!' అనిపించింది. తరువాత కొంతకాలానికి 'వేరేవాళ్లు ఎందుకు? మనమే సత్సంగాలు చేద్దాం!' అనిపించింది. రోజురోజుకు ఆ సంకల్పం బలపడి 2014 జనవరిలో ముక్కోటి ఏకాదశినాడు బాపట్ల కోటేశ్వరరావుగారు, ఇంకా కొంతమంది సహాయసహకారాలతో సత్సంగాలు మొదలుపెట్టాను. కొన్నిరోజులకు, 'పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు ఆశించినట్లు సత్సంగాలు సరిగ్గా చేస్తున్నామా లేదా?' అన్న సందేహం వచ్చింది.

ఒకరోజు రాత్రి ఒక స్వప్నం వచ్చింది. అందులో బాబా వైద్యుని రూపంలో వున్నారు. నేను పక్కనే వుండి ఆయన ఏదో చెబుతుంటే వ్రాస్తున్నాను. బాబా అది చూసి, "నువ్వు సరిగ్గానే వ్రాశావు కానీ ఇంకొంచెం మార్పు చేయవచ్చు!" అని చెప్పేసి వెళ్లిపోయారు! వెంటనే పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు వచ్చారు. నేను బాబా ఇలా అన్నారని చెప్పాను. అప్పుడు వారు, "అవన్నీ నేను చూసుకుంటాను. ఆ కాగితం నాకిచ్చేసి నాతో వచ్చేయ్!" అన్నారు. అంటే శ్రీ బాబా, పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారి అండదండలతో మాత్రమే నా సత్సంగాలు జరుగుతున్నాయని సూచించారని నా భావము. అదేవిధంగా మా సత్సంగసభ్యులకు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు చాలా అనుభవాలను ప్రసాదిస్తున్నారు. అందులో కొన్ని మీతో పంచుకుంటాను...

మేము రెండు గదుల ఇంట్లో అద్దెకు వుండేవాళ్ళం. అందులోనే ఒక గదిలో సత్సంగం చేసుకునేవాళ్లం. ఇప్పుడు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారి దయవల్ల సొంత ఇల్లు కట్టుకున్నాం.

మేము అద్దె ఇంట్లో సత్సంగాలు చేస్తున్నప్పుడు మా పక్క ఇంట్లో నాగమణి అని ఒక అమ్మాయి, వాళ్ళ అమ్మగారు వుండేవారు. ఆ అమ్మాయి కాళ్ళు నడవడానికి వీలుగా వుండవు. ఆ అమ్మాయి సత్సంగాలకు వచ్చేది కానీ వాళ్ళ అమ్మగారు వచ్చేవారు కాదు. ఆవిడ పొలం పనులకు వెళ్లేవారు. పూజ, సత్సంగం ఇవేవీ ఆమెకు తెలియవు. నాగమణికి తరచుగా కడుపులో నొప్పి

వస్తుండేది. కొన్నిరోజులకు జ్వరం కూడా వచ్చింది. ఎన్ని మందులు వాడినా తగ్గలేదు. ఒంగోలులో ఆసుపత్రిలో చూపిస్తే స్కాన్ తీసి, ఈమెకి కడుపులో మూడు పేగులు కలిసిపోయి చీము పట్టింది. దీనికి శస్త్రచికిత్స చేయకపోతే ప్రమాదమని చెప్పారు.

వాళ్లకి కొంచెం పొలం వుండేది. వాళ్ళమ్మ ఈ అమ్మాయి వైద్యం నిమిత్తం ఆ పొలం అమ్మడానికి నిశ్చయించుకుంది. ఒంగోలులో ఈవిడ పెద్దమ్మాయి, అల్లుడూ వుంటారు. అల్లుడితో, “మీరెక్కడైనా డబ్బులు తీసుకురండి. నేను పొలం అమ్మి వాళ్లకి తీర్చేస్తాను” అని చెప్పి చికిత్స నిమిత్తం ఒంగోలు ఆసుపత్రిలో చేర్చారు. అక్కడ ఈ అమ్మాయికి పరీక్షలు చేస్తూ, మందులు వాడుతూ నాలుగైదు రోజులు గడిచింది. ఇప్పటికే ఖర్చు ఎక్కువైందని ప్రభుత్వ ఆసుపత్రిలో చూపించుకుందామని ఇంటికి వచ్చేశారట. మరునాడు ప్రభుత్వ ఆసుపత్రికి వెళతారనగా నాగమణి వాళ్ళ అమ్మ ‘నా ప్రయత్నం నేను చేస్తున్నాను, తరవాత నీ దయ!’ అని బాబాకి దణ్ణం పెట్టుకుని పడుకుంది. ఈమెకి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు తెలియదు. ఎప్పుడైనా మా ఇంటికివచ్చి కనీసం సత్సంగంలో ఫోటోలు కూడా చూడలేదు. ఆ రాత్రి ఆమెకు స్వప్నంలో ఒకాయన నాగమణి పొట్టలోంచి చేయి లోపలకు పెట్టి అతుక్కుపోయిన మూడు పేగులను బయటకు తీసి, చిక్కుముడి విప్పినట్లు విడదీసి, “ఇంకేమీ ఫరవాలేదు, భయపడక్కరలేదు” అని చెప్పి వాటిని మళ్ళీ నాగమణి కడుపులో పెట్టేశారు! స్వప్నం ముగిసింది.

ఆమె ఈ విషయం ఎవరికీ చెప్పలేదు. మరునాడు ఉదయం మామూలుగా ప్రభుత్వ ఆసుపత్రికి వెళ్లారు. అక్కడ వైద్యం చేసేముందు పరీక్షచేసి, “ఈమెకి కడుపులో అన్నీ బాగానే వున్నాయి. శస్త్రచికిత్స చేయాలని ఎవరు చెప్పారు?” అని అడిగారు! వీళ్ళు ఒంగోలు ఆసుపత్రిలోని రిపోర్ట్స్ చూపించారు. వాళ్ళు కూడా ఆశ్చర్యపోయి, “ఇప్పుడైతే అంతా బాగానే వుంది!” అని చెప్పి ఇంటికి పంపించేశారు!

ఇంటికి తిరిగి వచ్చాక వాళ్ళమ్మ ఈ స్వప్నం గురించి చెప్పి, “అలా చేసిన ఆయనను నేనెప్పుడూ చూడలేదు. బహుశా బాబానే ఆ రూపంలో వచ్చివుండవచ్చు!” అని చెప్పారు. వీళ్ళు కూడా అలాగే అనుకున్నారు. నాగమణివాళ్లు పామూరు వచ్చాక, వాళ్ళమ్మ బాబాకి నమస్కరించుకుందామని మొదటిసారి మా సత్సంగానికి వచ్చి, పక్కనే వున్న ఫోటోలో పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారిని చూసి, “ఆరోజు నా కలలోకి వచ్చి నాగమణికి బాగుచేసింది ఈయనే!” అని చెప్పారు. అందరం పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారికి జైకారం చెప్పుకుని ఆయన కరుణకు, నాగమణి అదృష్టానికీ ఎంతో పరవశించాము.

తరవాత ఆ అమ్మాయికి వివాహమైంది. అది కూడా చాలా చిత్రంగా జరిగింది. ఇప్పుడు ఎవరితో అయితే వివహమైందో, ఆ అబ్బాయితో నాగమణికి పెళ్లవుతున్నట్టు నా భార్యతో సహా మా సత్సంగసభ్యులలో చాలామందికి స్వప్నం వచ్చింది!! ముఖ్యంగా ఇప్పుడు తోటికోడలుగా వున్న అమ్మాయికి కూడా! అందువల్ల ఇది బాబా, పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగార్ల నిర్ణయంగా భావించి వారిద్దరికీ వివాహం చేశారు. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు నాగమణికి ఆరోగ్యాన్ని ఇవ్వడమే కాకుండా, జీవితాన్ని కూడా ఇచ్చారు!

మా సత్సంగంలోనే ఖాజాజి అనే ఆమె వున్నారు. కరోనా సమయంలో ఆమె తన అమ్మగారింటికి వేరే వూరు వెళ్లారు. అక్కడ వీళ్ళ బాబు పక్క వాళ్ళ పిల్లలతో ఆడుకునేవాడు. అయితే పక్కింటి బాబుకి కరోనా వచ్చిందని తెలిసింది. ఆమె చాలా భయపడిపోయి వీళ్ళబ్బాయికి కూడా పరీక్ష చేయిస్తే కరోనా వుందని చెప్పారట. ఇక విపరీతంగా బాధపడుతుంటే ఆరోజు రాత్రి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు స్వప్న దర్శనమిచ్చి, “మీవాడికేమీ కాదు. వాడిని నేను కాపాడుతాను” అని చెప్పారు! తరవాత వాళ్ళు ఒంగోలులో పరీక్ష చేయిస్తే ఆ బాబుకు కరోనా లేదని వచ్చింది!!

అలాగే లక్ష్మి అని మా సత్సంగ సభ్యురాలికి కడుపులో గడ్డ లేచి బాధపడుతుంటే శస్త్రచికిత్స చేసి

తీసేశారు. మళ్ళీ కొన్నిరోజులకు అక్కడే గడ్డ లేచింది. బాగా నొప్పిగా వుండేదిట. ఆ సమయంలో ఆమెకు కుటుంబంలో ఏవో సమస్యలున్నాయి. ఈ ప్రారబ్ధం అనుభవిస్తే ఆ సమస్యలు తగ్గుతాయేమోనని భావించి వైద్యుడి దగ్గరకు వెళ్ళలేదు. ఒకరోజు కడుపులో నొప్పి బాగా ఎక్కువై భరించలేని పరిస్థితి వస్తే, 'మాస్టరుగారూ నేనీ నొప్పి భరించలేకపోతున్నాను' అని చెప్పుకుంది. అంతే!! మరుక్షణమే ఆ నొప్పి తగ్గిపోయింది! అంతేకాదు, కడుపులో గడ్డ కూడా మాయమైపోయింది.

నా శ్రీమతి నారాయణమ్మ కూడా కొన్ని సమస్యలతో బాధపడుతుంటే, పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు స్వప్నంలో, "బాబా అష్టోత్తరం చదువు!" అని చెప్పారు. ఆమె చదువుకోలేదు. అక్షరాలు కూడా రావు. కానీ పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు చెప్పారని ప్రయత్నం చేసింది. ఇప్పుడు మా సత్సంగంలో, పూజలో, బాబా అష్టోత్తరం ఆమే చదువుతుంది! తన సమస్యలు కూడా పరిష్కరించబడ్డాయి.

ఇలా చెప్పుకుంటూపోతే మాకందరికీ చాలా అనుభవాలున్నాయి. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు, శ్రీ సాయిబాబా ఈ సత్సంగాలు నడిపిస్తున్నారనడానికి ఇంతకన్నా నిదర్శనమేమి కావాలి?

ప్రతి గురువారం, ఆదివారం సత్సంగం చేసుకుంటాము. జయంతులు, ఆరాధనలు జరుపుకుంటాము. మహాత్ముల సమాధుల దర్శనం చేసుకుంటాము. ప్రతి సంవత్సరం శిరిడి వెళతాము. ఏ ఉత్సవం చేసుకుంటున్నా, పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారి ఆశీస్సులు, పూజ్యశ్రీ అమ్మగారి ఆశీస్సులు ఏదో ఒక రూపంలో మాకు అందుతాయి. వారి దయవల్ల ఏ లోటూ లేకుండా అందరం హాయిగా వున్నాము. ఇదేవిధంగా సాయినాథుల, గురుదంపతుల అనుగ్రహంతో మేమందరం సత్సంగాలు బాగా చేసుకోవాలని శతసహస్రకోటి వందనములు సమర్పిస్తూప్రార్థిస్తున్నాను. ●

క్రీస్తు చెప్పిన దేవరాజ్యము లభించేదెవరికి?

03వ పేజీ తరువాయి

బుద్ధత్వము, నిర్వాణము. సరిగా ఇటువంటి సూక్తులే శ్రీరామకృష్ణ పరమహంస ఉపదేశాలలోను, ఇంకా ఇతర మహాత్ముల బోధలలోనూ చూడవచ్చు.

ఈ స్థితిని పొందిన సాధువులకు గతంలోనివారి అజ్ఞానస్థితిపైన వారికే తీవ్రమైన దైన్యమూ, పరితాపమూ వుండటం వల్ల, సాటి జీవుల అజ్ఞానం పట్ల ఆగ్రహం కలిగే బదులు జాలి, దయ కలుగుతాయి. ఆ స్థితే దైవానుభవం వారికి సమీపించినట్లు సూచిస్తుంది. అందుకే ఏసుక్రీస్తు మత్తయి 5:7 లో "కృపావంతులు ధన్యులు; వారు కృపను పొందుదురు" అన్నారు! దీనినే భగవద్గీత "సర్వ భూత హితే రతాః" (అన్ని భూతముల హితము నందు తీవ్రమైన కాంక్షగలవారు) అని చెప్పింది. దీనిని గురించే బౌద్ధ గ్రంథాలలో బోధిసత్త్వునికి, 'సర్వ భూతాలకు ముక్తిని కలిగించేవరకూ తాను పరనిర్వాణము చెందరాదు' అన్న కరుణాపూరితమైన నిశ్చయం కలుగునట్లు చెబుతారు. ఆ స్థితిలో సాధకుడి హృదయం తీవ్ర మోక్షకాంక్ష చేత ఇతర వికారాల నుండి పవిత్రత చెందుతుంది. దానిని గురించే ఏసు మత్తయి సువార్త 5:8 లో "నిర్మల హృదయులు ధన్యులు; వారు దేవుని దర్శింతురు" అని చెప్పారు.

ఆ స్థాయికి వచ్చినవారు జీవుల మధ్య శాంతిని నెలకొల్పి వారికి మంచి ఉద్బోధ చెయ్యడం వారికి సహజమౌతుంది. దీన్ని గురించే మత్తయి సువార్తలో 5:9లో చెప్పివుంది "శాంతి స్థాపకులు ధన్యులు; వారు దేవుని కుమారులనబడుదురు" అని, అందుకే శ్రీ రామకృష్ణ పరమహంస శ్రీ సాయిబాబా, కబీర్, నానక్ వంటి మహాత్ములందరూ జాతి, కుల, మత ద్వేషాలను తొలగించి సామరస్యాన్ని నెలకొల్పబూనారు.

('మతం ఎందుకు?' గ్రంథం నుండి)

పరమ పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ మాస్టరుగారిచే రచించబడిన అపూర్వ ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక గ్రంథములు

SRI GURUPADUKA PUBLICATIONS, C/o. SRI MANGA BHARADWAJA TRUST
Regd. Office: Bhakta Nivas, 12-1-170/46P, Hanuman Nagar, Jaipuri Colony, Nagole,Hyderabad - 500068, Phone: +91 7416041550
Branch Office : Kondalah Bunk Street, Kothapeta, Ongole, Prakasam Dist. Andhra Pradesh. Phone: 8597233271
Send DD in favour of 'Sri Manga Bharadwaja Trust (Publications)' Payable at Hyderabad or Ongole

శ్రీ గురుని పై విరచితమైన గ్రంథములు

శ్రీ గురు చరిత్ర – శ్రీ సాయి లీలామృతము (బౌండ్)	₹499.00
శ్రీ గురు చరిత్ర	₹199.00
శ్రీ సంహితాయన గురు ద్విసాహస్రి	₹149.00
శ్రీ దత్తావతార మహాత్మ్యము	₹75.00

శ్రీ శిరిడీ సాయిబాబాపై విరచితమైన గ్రంథములు

శ్రీ సాయి లీలామృతము	₹199.00
శ్రీ సాయి సన్నిధి	₹199.00
శ్రీ సాయినాథ ప్రబోధామృతము.	₹119.00
శ్రీ సాయినాథ పూజ	₹49.00
శిరిడీ హారతులు	₹15.00
శిరిడీ క్షేత్ర సందర్శనము	₹49.00
శ్రీ సాయినాథ స్తవన మంజరి	₹10.00
సాయిని పూజించడం ఎందుకు?	₹10.00
సత్సంగము – భజన	₹10.00
సాయి సూక్తి – ఆచార్యవాణి	₹20.00
శ్రీ సాయి నిత్య సత్య వ్రతము (రచన : పూజ్య గురుపత్ని శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ)	₹20.00

ఇతర మహాత్ముల గ్రంథములు

శ్రీ స్వామి సమర్థ	₹75.00
శ్రీ తాజుద్దీన్ బాబా	₹75.00
అవధూత శ్రీ వెంకయ్య స్వామి	₹99.00
అవధూత శ్రీ చీరాల స్వామి	₹75.00
శ్రీ పాకలపాటి గురువుగారు	₹75.00
శ్రీ ఆనందమయి అమ్మ	₹75.00
టిబెట్ యోగి మిలారేపా చరిత్ర	₹99.00
శ్రీ గురు సిద్ధారూఢ స్వామి (రచన : శ్రీమతి శారదా వివేక్)	₹99.00
అవధూత శ్రీ చివటం అమ్మ (రచన : శ్రీమతి శారదా వివేక్)	₹99.00

అన్వేషణాత్మకమైన వైజ్ఞానిక గ్రంథములు

ఏది నిజం?	₹49.00
మతం ఎందుకు?	₹49.00
విజ్ఞాన వీచికలు	₹99.00
పరిప్రశ్న	₹119.00

ధ్యాన సంబంధమైన గ్రంథములు

ధ్యానయోగ సర్వస్వము	₹99.00
బుద్ధ ధ్యాన హృదయము	₹49.00

ఆధ్యాత్మికత – తత్వచింతనా పూర్వక గ్రంథములు

శ్రీ సాయి మాస్టర్ ప్రవచనములు	₹199.00
ఆధ్యాత్మిక జాగృతి (రచన : పూజ్య గురుపత్ని శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ)	₹199.00

ఇతర గ్రంథములు

పురుషసూక్త రహస్యము	₹49.00
మనము – మన సంస్కృతి	₹75.00

పూజ్య భరద్వాజ గురుదేవులపై విరచితమైన గ్రంథములు

మహాత్ముల ముద్దుబిడ్డడు (రచన : శ్రీ సి.థామస్ రెడ్డి)	₹149.00
భగవాన్ శ్రీ భరద్వాజ (రచన : శ్రీమతి శ్రీదేవి)	₹299.00
మహా పురుషుడు (రచన : పూజ్య గురుపత్ని శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ)	₹60.00
శ్రీ సాయి మాస్టర్ స్మృతులు –1 (సంకలన కర్త : లక్ష్మీ నరసమ్మ)	₹199.00
శ్రీ సాయి మాస్టర్ స్మృతులు –2 (సంకలన కర్త : లక్ష్మీ నరసమ్మ)	₹199.00
ఆచార్య అమృత లేఖావళి (సంకలనం : శ్రీ సి.థామస్ రెడ్డి)	₹199.00
మరో నంద దీపం	₹120.00
మాస్టారు అమృత వాక్కులు (రచన : శ్రీ సి.థామస్ రెడ్డి)	₹99.00

బాలల కొరకు విరచితమైన గ్రంథములు

బాలల సాయి లీలామృతము (రచన : శ్రీమతి అడిదం వేదవతి)	₹49.00
బాలల సాయిసన్నిధి (రచన : శ్రీమతి అడిదం వేదవతి)	₹75.00
బాలల శ్రీ గురు చరిత్ర (రచన : శ్రీమతి అడిదం వేదవతి)	₹75.00

BOOKS IN ENGLISH

Sai Baba The Master	₹249.00
Shri Guru Charitra	₹149.00
Supreme Master	₹149.00
Tajuddin Baba	₹149.00
Sai Baba and His Teachings	₹149.00
Children's Sai Baba The Master *(Author: Smt. Adidam Vedavati)*	₹80.00

BOOKS IN OTHER LANGUAGES

Sadguru Sri Sai Baba (Hindi)	₹249.00
Sri Guru Charitra (Hindi)	₹249.00
Sri Sai Leelamruthamu (Kannada)	₹249.00
Sri Sainatha Prabodhamruthamu (Kannada)	₹149.00
Sri Guru Charitra (Kannada)	₹199.00
Sri Sai Sannidhi (Kannada)	₹249.00
Tibet Yogi Milarepa Charitra (Kannada)	₹119.00
Sri Swami Samartha (Kannada)	₹119.00
Sri Sai Leelamruthamu (Tamil)	₹249.00
Sri Guru Charitra (Tamil)	₹299.00
Sri Shirdi Sai Aartulu (Tamil)	₹29.00
Sri Sainatha Stavana Manjari (Tamil)	₹20.00
Sri Sai Leelamruthamu (Malyalam)	₹299.00
Sri Guru Charitra (Malyalam)	₹299.00
Sri Guru Charitra (Odiya)	₹299.00
Sri Sai Sannidhi (Odiya)	₹249.00

Date of Publication: 21st of each month. Permitted to post: 23rd, 24th, 25th and 26th of each month.
Edited, Printed and Published by Dr. R.S. Sasidhar, Ph.D. trustee of Sri Manga Bharadwaja Trust, Ongole - 523002. Postal Registration Number : Prakasam/16/2024-2026, Regd.No. 37926/83.

పూజ్య భరద్వాజ గురుదేవుల జయంతి ఉత్సవము తిథి ప్రకారము (కార్తీక శుద్ధ సప్తమి) అక్టోబరు 28వ తేదీన మరియు ఆంగ్ల కాలమాన ప్రకారము అక్టోబరు 30వ తేదీన శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ దివ్య సన్నిధానము, గుమ్మళంపాడులో భక్తిశ్రద్ధలతో జరుపుకున్నారు. గురుపుత్రిక శ్రీమతి అడిదం వేదవతిగారు ఈ కార్యక్రమాలలో పాల్గొని పూజాదికాలు నిర్వహించారు.